BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2019/767

av den 31 juli 2018

om det statliga stöd SA.36511 (2014/C) (f.d. 2013/NN) som Frankrike har genomfört för begränsningar av CSPE

[delgivet med nr C(2018) 4975]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ([1]) ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Efter inledande kontakter under 2013 mellan kommissionens avdelningar och Frankrike anmälde landet den 11 oktober 2013 sitt stödsystem för landbaserad vindkraft som fram till detta datum hade finansierats genom en elavgift (Contribution au service public de l'électricité, nedan kallad *CSPE*).

(2) Eftersom systemet redan hade börjat användas när det anmäldes översändes handlingarna till registret över icke anmälda stödåtgärder den 29 november 2013.

(3) Genom en skrivelse av den 27 mars 2014 informerade kommissionen Frankrike om att den inte hade några invändningar avseende stödet till landbaserad vindkraft, men att den hyste tvivel om huruvida de nedsättningar av CSPE som beviljats egenförbrukare, stora elförbrukare och elintensiva förbrukare var förenliga med den inre marknaden. Därför underrättade kommissionen Frankrike om sitt beslut att inleda förfarandet i artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) avseende dessa nedsättningar av CSPE.

(4) Kommissionens beslut att inleda förfarandet (nedan kallat *beslutet att inleda förfarandet)* offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning*. Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med synpunkter på åtgärderna i fråga och på en eventuell tillämpning av riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 ([2]) (nedan kallade *2014 års riktlinjer*) på dessa nedsättningar av CSPE.

(5) Kommissionen tog emot synpunkter från fem berörda parter: i) Air Liquide genom en skrivelse av den 3 november 2014, ii) EDF genom en skrivelse av den 17 november 2014, iii) RATP genom en skrivelse av den 2 december 2014, iv) SNCF genom en skrivelse av den 3 december 2014 och v) Union des Industries Utilisatrices d'Energie (Uniden) genom en skrivelse av den 3 november 2014. Dessa synpunkter rör först och främst förekomsten av statligt stöd och därefter åtgärdernas förenlighet med dels EUF-fördraget och dels 2014 års riktlinjer.

([1]) EUT C 348, 3.10.2014, s. 78.
([2]) EUT C 200, 28.6.2014, s. 1.

(6) Frankrike framförde sina synpunkter i ett meddelande av den 5 maj 2014, som kompletterades med en skrivelse av den 22 oktober 2015. I denna korrespondens framhöll Frankrike, efter att åter ha beskrivit de olika nedsättningarna av CSPE, att de nedsättningar som gjorts till förmån för aktörer som själva producerar el inte utgör stöd. Frankrike menade vidare att begränsningarna av CSPE per anläggning och begränsningarna av CSPE till 0,5 % av förädlingsvärdet var förenliga med reglerna för statligt stöd.

(7) Under det formella granskningsförfarandet skickade kommissionen sju begäranden om upplysningar mellan den 21 augusti 2014 och den 27 oktober 2017. De franska myndigheterna skickade själva elva meddelanden och underlagshandlingar mellan den 7 maj 2014 och den 12 december 2017. Dessa informationsutbyten rörde i) förtydliganden gällande de CSPE-belopp som betalats och de nedsättningar som beviljats vissa typer av mottagare, ii) klassificeringen av åtgärderna som statliga stödåtgärder och en juridisk analys av deras överensstämmelse med reglerna för statligt stöd och iii) inlämningen av en anpassningsplan som syftade till att återföra den nedsättningsnivå för CSPE som beviljats till nivåer som är förenliga med de tillämpliga reglerna för statligt stöd. Den första anpassningsplan som föreslogs lämnades in genom meddelandet av den 4 november 2014 och färdigställdes genom meddelandet av den 23 november 2017.

2. **BESKRIVNING AV ÅTGÄRDERNA**

(8) I detta avsnitt beskrivs först CSPE och sedan de nedsättningar av denna elavgift som beviljats för perioden 2003–2015, vilka är föremål för detta beslut.

2.1 **Beskrivning av CSPE**

(9) CSPE inrättades genom lag nr 2003–8 av den 3 januari 2003 om gas- och elmarknaderna och om allmännyttiga energitjänster (nedan kallad *lag nr 2003–8*). Det system som beskrivs i detta beslut är det som föregick reformen av CSPE under 2016, som infördes genom lag nr 2015–1786 av den 29 december 2015 om ändring av budgetförordningen för 2015.

(10) CSPE syftar till att kompensera för de extra kostnader för tillhandahållandet av allmännyttiga eltjänster som burits av de äldre elleverantörerna (EDF och lokala distributionsföretag). Dessa extra kostnader följer i huvudsak av finansieringen av fyra olika strategier:

a) Skyldigheten för EDF eller de lokala distributionsföretagen att köpa el som produceras av vissa typer av anläggningar som producerar el från förnybara energikällor (vindkraft, solkraft etc.). Denna del står för 39 % av den CSPE som tagits ut under hela den period som omfattas av åtgärderna, alltså 2003–2015.

b) Finansieringen av högeffektiv kraftvärme, som står för upp till 25 % av den CSPE som tagits ut, under perioden 2003–2015. I sitt meddelande av den 20 december 2016 preciserade Frankrike att CSPE endast syftade till att finansiera högeffektiv kraftvärme. I detta meddelande förtydligade Frankrike att stödet i fråga bestod dels av en ordning om inköpsavtal som ingicks mellan 1997 och 2001 om ersättning till kraftvärmeverk med en energiverkningsgrad på mer än 65 % och dels, från och med 2013, av ett stöd till högeffektiva kraftvärmeverk med naturgas som genererar mer än 12 MW.

c) Kompensation till elverk i områden som inte är ansluta till elnätet (Korsika eller de utomeuropeiska departementen) för att dessa inte ska behöva bära högre produktionskostnader jämfört med de produktionskostnader som betalas på franska fastlandet och som överförs till de elpriser som betalas av slutkonsumenten, som är lägre eftersom man har tillgång till kärnkraft på fastlandet. Denna post står för 31 % av den totala CSPE som tagits under hela den berörda perioden, alltså 2003–2015. Detta system, med vilket man ser till att de elpriser som tas ut på Korsika och i de utomeuropeiska departementen motsvarar de på franska fastlandet, kallas också ”avgiftsutjämning”.

d) En social rabatt för ett så kallat grundläggande behov (denna del står för 3 procent) samt en del av de kostnader som elleverantörerna bär med anledning av sitt deltagande i åtgärder till förmån för personer som befinner sig i en otrygg situation.

(11) Kommissionen konstaterar att utöver dessa strategier som finansierats genom CSPE har andra strategier finansierats genom CSPE, men i mindre utsträckning. Dessa åtgärder står för mindre än 2 % av den CSPE som tagits ut. Det handlar i huvudsak om följande:

(1) Det stöd till elverk som bränner hushållsavfall som beviljades mellan 2003 och 2015 till. EDF och de lokala distributionsföretagen hade då en skyldighet att köpa el som producerats av dessa anläggningar till ett pris som fastställts genom en ministerförordning. De extra kostnader som dessa aktörer ådrog sig ersattes av CSPE. Frankrike anser att den andel förnybar energi som produceras av dessa anläggningar uppgår till 50 % i enlighet med reglerna om energistatistik från Internationella energiorganet och Eurostat.

(2) Stöd till tekniskt avancerade anläggningar som bidrar till försörjningstryggheten. Dessa anläggningar är framför allt dieselanläggningar som byggdes under 90-talet. De används under ett fåtal timmar i förhållande till elsystemets totala behov.

(3) Stöd till diverse åtgärder (221 miljoner euro under perioden 2003–2015). Det gäller för det första finansieringen av avtal om garanterad effekt som syftat till att uppmuntra självständig produktion (elverk med en effekt på mindre än 8 000 kVA, anläggningar som uppförts för att använda värmevärdet från hushållsavfall), som Frankrike beskrivit som en ”tilläggsnytta” till de allmännyttiga eltjänsterna. För det andra gäller det finansieringen av avtal med olika producenter med inköpsavtal för sin produktion.

(12) I artikel L121-7 i den franska energilagen (*Code de l'Énergie*) anges det att kompensation för de kostnader som kan tillskrivas tillhandahållandet av allmännyttiga eltjänster ska säkerställas genom avgifter som tas ut från slutkonsumenterna av elektricitet i Frankrike. Dessa olika delar utgör tillsammans en och samma extrakostnad för de franska konsumenterna. Avgiften betalas av samtliga elförbrukare i förhållande till de kWh (kilowattimmar) som de förbrukar, även av dem som själva producerar el. Mellan 2003 och 2015 varierade CSPE på följande sätt:

Variationer I det CSPE-belopp som tagits ut – 2003–2015

(EUR/MWh)

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
CSPE	3,0	3,3	4,5	4,5	4,5	4,5	4,5	4,5	9,0	10,5	13,5	16,5	19,5

Källa: Revisionsrättens rapport, 2017.

(13) Avgifterna från de berörda slutkonsumenterna, sedan dessa utövat de rättigheter som beviljas i avsnitt III i artikel 22 i lag nr 2000–108 av den 10 februari 2000 om modernisering och utveckling av allmännyttiga eltjänster (nedan kallad *lag nr 2000–108*), som får sin el genom det offentliga överföringsnätet eller genom ett offentligt distributionsnät, ska tas upp av den operatör som ansvarar för förvaltningen av det nät som konsumenten är ansluten till i form av ett extra tillägg till användningsavgiften för dessa nät.

(14) De avgifter som denna operatör uppbär överförs till de operatörer som har kostnader för den allmännyttiga verksamheten genom Caisse des dépôts et consignations (nedan kallad *CDC*). CDC överför denna avgift fyra gånger om året till de operatörer som bär de kostnader som de insamlade beloppen är avsedda att täcka. Den 1 januari varje år betalar CDC ett belopp som motsvarar dess budget till den nationella energiombudsmannen.

(15) CDC registrerar dessa olika transaktioner på ett särskilt konto. Dess förvaltningsavgifter beslutas årligen av energi- och ekonomiministrarna. När de insamlade avgifterna inte uppgår till ett belopp som motsvarar de konstaterade kostnaderna för året, ska detta korrigeras under nästa år genom de avgifter som ska erläggas för det året. Om de belopp som ska betalas under året inte erläggs, ska de läggas till nästa års avgifter ([3]).

(16) Energitillsynsmyndigheten (Commission de régulation de l'énergie, nedan kallad *CRE*) ska varje år i sin årsberättelse utvärdera hur systemet med avgifter för allmännyttiga eltjänster fungerar. I det ändrade dekretet nr 2004–90 (dekret nr 2004–90 av den 28 januari 2004 om kompensation för kostnader för allmännyttiga eltjänster) anges hur kompensationen fungerar: Före den 15 oktober varje år lägger CRE fram de preliminära kostnaderna för det kommande året för ministern med ansvar för energifrågor, liksom den enhetsavgift per kWh

([3]) ECLI:EU:C:2013:851.

som förbrukas i Frankrike och som gör det möjligt att finansiera dem. CRE:s förslag fastställs utifrån deklarationer av fastställda kostnader för föregående år (N-1) och utifrån deklarationer av preliminära kostnader för det kommande året (N+1). Deklarationerna lämnas av de operatörer som har dessa kostnader. Såsom förklaras i skäl 14 och 15 är uppbördsmekanismen centraliserad till CDC.

(17) CRE kontrollerar de fastställda kostnaderna. När det rör sig om kostnaderna med anknytning till förnybar energi, motsvarar dessa skillnaderna mellan stödbeloppet och det marknadspris som erhålls när de förpliktigade operatörerna säljer denna energi. Hänvisningen till marknadspris används därför för att fastställa storleken på kompensationen. CRE har specificerat metoden för fastställande av detta marknadspris. Det motsvarar inte det verkliga marknadsvärde som den förpliktigade operatören använt, utan ett referensvärde som fastställs i förhållande till olika parametrar (pris på terminsmarknaden och avistapris med olika viktningar beroende på branscher, priset på intradagsmarknaden, avräkningspriset för skillnader) och som gör det möjligt att i största möjliga mån återspegla beteendet hos en effektiv marknadsaktör för att ge den operatör som är ansvarig för tillhandahållandet effektivitetsincitament.

(18) Utan att det påverkar tillämpningen av de sanktioner som anges i lag ska CRE, om avgiften inte betalats till fullo inom två månader från förfallodagen, skriftligen påminna den betalningsskyldige. Denna påminnelse ska kombineras med krav på dröjsmålsränta på 10 % av det utestående beloppet. Vid underlåtelse att betala de föreskrivna avgifterna ska ministern med ansvar för energifrågor ålägga en administrativ sanktion på de villkor som avses i denna artikel 41.

(19) Mellan 2003 och 2015 uppgick den CSPE som tagits ut av nätansvarig operatör till 36,9 miljarder euro. Den är fördelad på följande sätt:

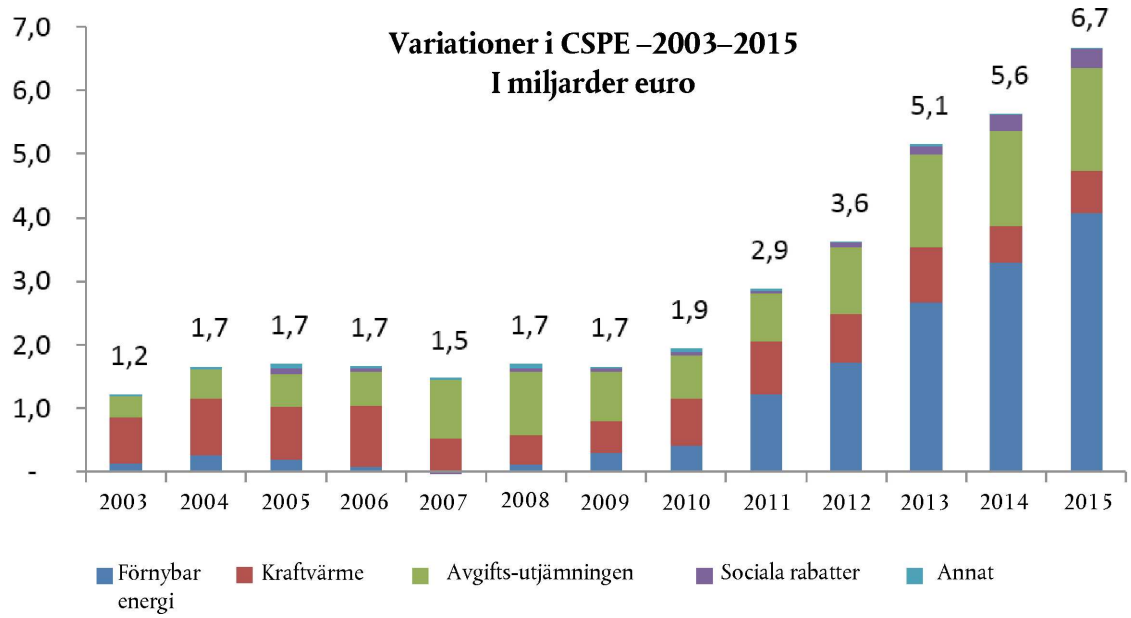
Belopp som återkrävts av EDF med avseende på CSPE

(miljoner euro)

	bar energi	Kraftvärme	Avgiftsutjämningen	Sociala rabatter	Annat	Totalt
2003	129	689	332	0	69	1 219
2004	261	835	470	0	89	1 655
2005	186	810	501	98	99	1 694
2006	72	944	540	49	66	1 671
2007	(5)	560	921	(12)	2	1 466
2008	121	488	995	49	41	1 694
2009	293	499	780	42	42	1 656
2010	411	769	678	57	21	1 936
2011	1 231	784	767	32	68	2 882
2012	1 724	741	1 063	70	29	3 627
2013	2 667	823	1 462	134	60	5 146
2014	3 286	545	1 495	251	46	5 623
2015	4 057	626	1 618	304	58	6 663
	14 433	9 113	11 622	1 074	690	36 932

Källa: Meddelande från de franska myndigheterna till kommissionens avdelningar – den 20 december 2016.

(20) Mellan 2003 och 2015 varierade elavgiftens sammansättning på följande sätt:

Källa: Frankrike – meddelande av den 20 december 2016.

2.2 **Nedsättningarna av CSPE**

(21) I lagstiftningen föreskrivs tre kategorier av nedsättning av CSPE för vissa konsumenter. Dessa nedsättningar kan kombineras och beskrivs nedan:

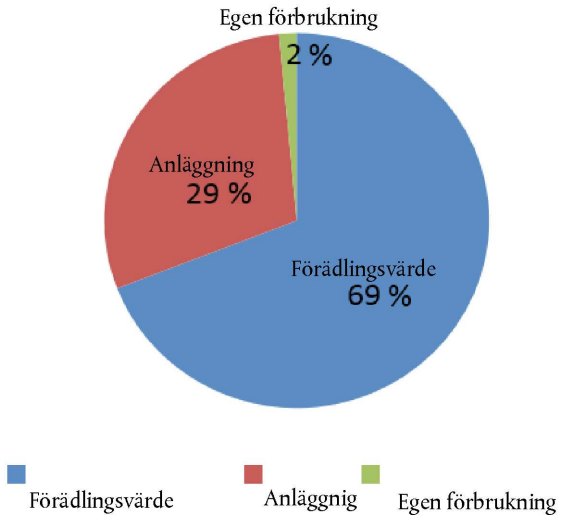
a) För industrikunder som förbrukar mer än 7 GWh begränsas avgiftens storlek till 0,5 % av företagets förädlingsvärde (artikel L.121–21 i energilagen).

b) Genom artikel L.121–12 i energilagen begränsas storleken på den avgift som ska betalas per förbrukande anläggning för slutkonsumenterna till 627 783 euro ([4]). Denna begränsning uppdaterades varje år på grundval av inflationen fram till 2013. Under 2014 och 2015 höjdes takbeloppen i samma takt som enhetsavgiften, inom en gräns på 5 % per år.

c) Elproducenter som producerar för eget bruk kan likaså undantas från CSPE för högst 240 GWh per år och produktionsanläggning (artikel L.121–11 i energilagen).

(22) Mellan 2003 och 2015 uppgick dessa olika nedsättningar av CSPE, med undantag av transportföretag, till 6,8 miljarder euro och är fördelade på följande sätt:

Fördelning av de nedsättningar av CSPE som beviljats per kategori –2003–2015 (6,8 miljarder euro)

Källa: Frankrike – den 15 november 2017.

([4]) Beloppet fastställdes den 1 januari 2015. Detta belopp har successivt uppdaterats. Det uppgick 2013 till 569 418 euro.

(23) En detaljerad beskrivning av dessa begränsningar ges nedan.

2.2.1 *Begränsning av avgiften till 0,5 % av förädlingsvärdet (artikel L.121–21 i energilagen, som infördes genom artikel 67 i lag nr 2005–781 av den 13 juli 2005 om det program som fastställer riktlinjerna för energipolitiken)*

(24) Begränsningen till 0,5 % av förädlingsvärdet, som gäller för industrier som förbrukar mer än 7 GWh om året, inrättades 2005 inom ramen för lag nr 2005–781 av den 13 juli 2005 om det program som fastställer riktlinjerna för energipolitiken och infördes i praktiken 2006.

(25) Frankrike har uppgett att denna begränsning syftade till att bevara konkurrenskraften hos elintensiva företag, huvudsakligen verksamma inom sektorerna metallindustri, pappersbruk, kemisk industri etc., dvs. sektorer som är utsatta för internationell konkurrens, i synnerhet de företag vars förbrukningsnivå överstiger gränsvärdet på 7 GWh per år, samtidigt som man tack vare detta värde på 7 GWh begränsar åtgärdens inverkan på övriga konsumentkategorier.

(26) Denna begränsning av CSPE till 0,5 % av förädlingsvärdet ska deklareras till CRE som, efter kontroll, fattar beslut om att återbetala de utestående beloppen. Dessa belopp återbetalas först när företagets förädlingsvärde blir känt (dvs. först under år N+1 för belopp som tas ut under år N).

(27) Frankrike har uppgett att, av totalt 6,8 miljarder euro i nedsättningar som beviljats mellan 2003 och 2015, står begränsningen av CSPE till 0,5 % av förädlingsvärdet för 69 % (4,7 miljarder euro) av de sammanlagda avgiftsbefrielserna. Enligt uppgifter från Frankrike har sammanlagt 1 636 företag dragit nytta av denna begränsning under perioden 2003–2015.

2.2.2 *Begränsning av avgiften per anläggning (artikel L.121–12 i energilagen och artikel 5 i lag nr 2000–108)*

(28) Denna begränsning fastställde i samband med inrättandet av CSPE genom artikel 37 i ovannämnda lag nr 2003–8 av den 3 januari 2003 (som ändrade artikel 5 i lag nr 2000–108). Den trädde i kraft 2003. Begränsningen av CSPE per anläggning fastställdes inledningsvis till 500 000 euro och höjdes sedan till 550 000 euro inom ramen för artikel 37 i lag nr 2010–1657 av den 29 december 2010 om budgeten för 2011. Enligt den artikeln ska begränsingen uppdateras i takt med den preliminära ökningen av konsumentprisindex med undantag av tobak, kopplat till utkastet till budgetförordning för året i fråga. Under 2013 fastställde parlamentet gränsen till 569 418 euro och antog inom ramen för artikel 59 i den ändrade budgetförordningen för 2013 en ny regel för uppdatering av gränsen. Den uppdateras numera varje år på ett sätt som motsvarar hur enhetsavgiften för CSPE utvecklas, med en ökning på högst 5 % per år. Den 1 januari 2015 uppgick den till 627 783 euro.

(29) Begränsningen av CSPE per anläggning utgör i Frankrikes mening ett verkställande av gränsen på 0,5 % av förädlingsvärdet, men snarare utifrån en anläggnings förbrukning än ett företags förbrukning. Frankrike har likaså preciserat att denna begränsning avseende en anläggning gör det möjligt att inkludera företag som förbrukar mycket el vid en anläggning, utan att för den delen vara elintensiva.

(30) Frankrike har uppgett att, av de totalt 6,8 miljarder euro i nedsättningar som beviljats mellan 2003 och 2015, står begränsningen av CSPE per anläggning för 29 % (2,0 miljarder euro) av beloppet. Enligt Frankrike har 522 företag dragit fördel av denna begränsning.

2.2.3 *Tröskelvärde för avgiftsbefrielse på 240 GWh (artikel L.121–11 i energilagen och artikel 5 i lag nr 2000–108)*

(31) Avgiftsbefrielsen för egenproducerad el härrör från Fonds du Service Public de la Production d'Electricité (FSPPE, den ordning som föregick CSPE). Fonden inrättades genom artikel 5 i lagen av den 10 februari 2000 om modernisering och utveckling av allmännyttiga eltjänster. Den finansierades av producenter, elleverantörer, elimportörer och elproducenter som producerade för eget bruk, utöver en årlig producerad elkvantitet som fastställdes genom dekret. Denna kvantitet fastställdes till 240 GWh i dekret nr 2001–1157 av den 6 december 2001 om FSPPE för tillämpning av artikel 5 i lag nr 2000–108.

(32) En elproducent kan på så sätt undantas från avgiften för det antal producerade kWh denne själv förbrukar, upp till gränsen på 240 GWh per produktionsanläggning. Denna producent kan låta en och samma konsument vid samma anläggning utnyttja denna befrielse, så länge antalet kWh som befriats från avgift eftersom de avser egen förbrukning och som säljs till denna konsument inte överskrider gränsvärdet på 240 GWh per produktionsanläggning.

(33) Frankrike har uppgett att målet med den befrielse som beviljas för el som produceras för eget bruk är att begränsa skatten för egenförbrukare av el, som genom att finansiera sina egna anläggningar har valt att inte bidra till, men inte heller dra fördel av, den nationella energipolitiken.

(34) Denna avgiftsbefrielse trädde i kraft 2002. Den behölls till dess att CSPE (som ersatte FSPPE) inrättades 2003 genom artikel 37 i lag nr 2003–8: ”Den el som produceras av en producent för eget bruk eller som köps av en slutförbrukare för eget bruk från en tredje part som driver en produktionsanläggning vid den plats där förbrukningen sker ska endast tas med i beräkningen av avgiften från och med 240 miljoner kilowattimmar per år och produktionsanläggning.”

(35) Frankrike har specificerat att denna befrielse i praktiken rörde främst industrianläggningar varav majoriteten har kraftvärmeanläggningar (utom elproduktion), och dessutom att privatpersoner inte omfattats.

(36) 2011 hade 88 anläggningar dragit nytta av denna avgiftsbefrielse för egen förbrukning, till en volym motsvarande 11 TWh. Dessutom befriades 94,8 TWh, 84,6 TWh och 87,4 TWh från denna avgift under 2012, 2013 respektive 2014 ([5]).

(37) Enligt Frankrike har 88 anläggningar dragit nytta av denna avgiftsbefrielse under hela perioden 2003–2015. Den står för omkring 2 % av de nedsättningar på sammanlagt 6,8 miljarder euro som beviljats totalt.

2.3 **Summan av de nedsättningar av CSPE som beviljats**

(38) Under hela den berörda perioden, dvs. 2003–2015, uppgår nedsättningarna av CSPE till 6,8 miljarder euro. Fördelningen av dessa nedsättningar per typ beskrivs i avsnitt 2.2.1–2.2.3.

2.4 **Stödmottagare**

(39) De företag som gynnats av nedsättningarna av CSPE är stora elförbrukare som tillhör runt 227 sektorer, enligt den statistiska näringsgrensindelningen i Europeiska unionen. Företagen är i huvudsak verksamma inom följande branscher: metallindustri, kemisk industri och petrokemisk industri, gasbolag, pappersbruk, kärnenergiindustri, flygindustri, elektroniktillverkning, fordonstillverkning, jordbruksbaserad livsmedelsproduktion och transporter. Ett och samma företag kan uppfylla flera befrielsekriterier samtidigt.

(40) Dessa stödmottagare har rätt till en eller flera begränsningar av CSPE. Enligt uppgifter från de franska myndigheterna har, under hela den berörda perioden 2003–2015, 1 664 företag åtnjutit nedsättningar av CSPE enligt följande fördelning: 1 636 genom begränsningen av CSPE till 0,5 % av förädlingsvärdet, 552 genom begränsningen av CSPE per anläggning och 88 ([6]) inom ramen för avgiftsbefrielsen för egen förbrukning. Vissa företag har kunnat kombinera flera typer av nedsättningar.

2.5 **Åtgärdernas varaktighet och 2016 års reform**

(41) CSPE infördes 2003. Storleken på denna elavgift och hur den fördelas beskrivs i avsnitt 2.2.1–2.2.3.

(42) Under 2015 ersattes den av ett nytt system. Genom lag nr 2015–1786 av den 29 december 2015 om ändring av budgetförordningen för 2015 reformerades energibeskattningen, i synnerhet när det gäller finansieringen av kostnaderna för allmännyttiga el- och gastjänster. CSPE slopades alltså för all förbrukning från och med den 31 december 2015.

(43) Från och med den 1 januari 2016 finansieras de strategier som tidigare finansierats genom CSPE genom statsbudgeten.

2.6 **Uteslutande av de nedsättningar av CSPE som beviljats transportföretag från beslutets tillämpningsområde**

(44) Med beaktande av det särskilda regelverk som tillämpas på järnvägstransportföretag ([7]) utesluts de nedsättningar av CSPE som beviljats järnvägstransportföretag från det aktuella förfarandet och blir i stället föremål för ett särskilt kommissionsbeslut. De omfattas därför inte av detta besluts tillämpningsområde.

([5]) Frankrikes svar av den 5 maj 2014.
([6]) Meddelande från de franska myndigheterna av den 23 november 2017 med bilaga.
([7]) Gemenskapens riktlinjer om statligt stöd till järnvägsföretag (EUT C 184, 22.7.2008, s. 13).

(45) De nedsättningar av CSPE som tas upp i avsnitt 2.2 omfattar alltså inte de nedsättningar som beviljats järnvägstransportföretag.

2.7 **Beskrivning av de skäl som lett till att förfarandet inletts**

(46) I sitt beslut att inleda förfarandet ([8]) menade kommissionen att åtgärderna utgjorde statligt stöd vars förenlighet med den inre marknaden inte hade bevisats i tillräcklig grad.

2.7.1 *Förekomsten av stöd*

(47) Kommissionen ansåg att de nedsättningar av CSPE som beviljats utgör statligt stöd.

(48) Kommissionen ansåg först och främst att de olika nedsättningar av CSPE som föreskrivs i lagstiftningen innebär en selektiv fördel till förmån för egenförbrukande företag, företag som är stora elförbrukare och elintensiva företag. För det första utgör den befrielse från CSPE som beviljats företag som producerar el som de själva förbrukar, enligt vad som anges i skäl 144 i beslutet att inleda förfarandet, ett selektivt stöd. För det andra har kommissionen dragit slutsatsen att de aktörer som kunnat utnyttja begränsningen av CSPE per anläggning har beviljats en fördel, då begränsningen bara har beviljats inom vissa ekonomiska sektorer. Slutligen avser begränsningen av CSPE till 0,5 % av förädlingsvärdet endast industriföretag som överskrider en viss förbrukningsgräns, och ger följaktligen dessa företag en fördel.

(49) Kommissionen noterade vidare att de fördelar som följer av nedsättningarna av CSPE, precis som CSPE, finansierades med statliga medel och kan tillskrivas staten. Eftersom CSPE är en statlig resurs utgör nedsättningarna av CSPE i a fortiori ett avstående från statliga medel.

(50) Slutligen ansåg kommissionen också att de olika nedsättningarna av CSPE kunde påverka handeln mellan medlemsstaterna och medföra konkurrenssnedvridningar i och med den differentierade behandlingen av stödmottagarna och de konkurrerande företag som inte hade rätt till åtgärden i fråga.

2.7.2 *Stödets förenlighet*

(51) Vad gäller åtgärdernas förenlighet med den inre marknaden menar kommissionen att CSPE vid den tidpunkt då kommissionen beslutade att inleda förfarandet varken var en harmoniserad miljöskatt i enlighet med punkt 153 i riktlinjerna för stöd till miljöskydd eller ([9]) en icke-harmoniserad miljöskatt i enlighet med punkt 151, jämförd med punkt 70.14 i dessa riktlinjer från 2008.

(52) I detta avseende menar kommissionen att den specifika skattebasen inte nödvändigtvis hade en negativ inverkan på miljön, med tanke på att CSPE delvis tas ut för förnybar el. Därför kan den heller inte anses syfta till att internalisera miljökostnaderna i CSPE-beloppet. Dessutom syftar den inte till att styra varken tillverkarna eller slutförbrukarna mot verksamheter som är mer miljövänliga. Tvärtom innebär en minskad förbrukning att man måste höja CSPE för att täcka kostnaderna för den förnybara energiproduktionen. Alltså är inte kapitel 4 ([10]) i 2008 års riktlinjer i tillämpligt.

(53) Kommissionen ansåg dock att de åtgärder som syftade till att sänka CSPE kunde analyseras mot bakgrund av artikel 107.3 c i EUF-fördraget, men uppmanade Frankrike att förtydliga omständigheterna.

(54) Kommissionen noterade även att 2008 års riktlinjer höll på att ses över och att utkastet till 2014 års riktlinjer innehöll följande punkter:

> ”(180) Finansiering av stöd till energi från förnybara källor genom avgifter inriktas i sig inte på en negativ extern effekt och har därför ingen direkt miljöpåverkan. Den kan dock leda till högre elpriser. Höjningen av elpriserna kan vara explicit genom en särskild avgift som tas ut av elkonsumenterna förutom elpriset, eller indirekt genom extrakostnader för elleverantörerna till följd av skyldigheten att köpa förnybar energi. Höjningen förs därefter över på deras kunder, elkonsumenterna. Ett typiskt exempel är att elleverantörer är tvungna att köpa en viss procent förnybar energi genom gröna certifikat, som leverantörerna inte får ersättning för.

([8]) EUT C C/348/2014.
([9]) Punkt 154–155 i beslutet att inleda förfarandet.
([10]) Kapitel 4: ”Stöd i form av nedsättning av eller befrielse från miljöskatter”.

(181) I princip bör alla energikonsumenter bära kostnaderna för finansiering av stöd till förnybar energi. Det kan emellertid behövas vissa lättnader för att säkra en tillräcklig finansieringsbas för stöd till förnybar energi (84). För att undvika att företag som särskilt påverkas av finansiering av stöd till förnybar energi försätts i en svår konkurrenssituation kan medlemsstaterna vilja bevilja en partiell ersättning för merkostnader för att underlätta den övergripande finansieringen av stöd till energi från förnybara källor och undvika koldioxidläckage. Utan ersättning till särskilt berörda företag kan allmänhetens inställning till ambitiösa stödåtgärder för förnybar energi bli mer negativ. Allmänhetens inställning kan dock vara lika negativ om ersättningen är för hög eller beviljas alltför många elförbrukare."

(55) Kommissionen har slutligen konstaterat att i utkastet till 2014 års riktlinjer (punkt 229) föreskrevs att stöd som beviljas i form av en nedsättning av finansieringsstödet för energi från förnybara källor kommer att bedömas i enlighet med de nya riktlinjerna för miljö- och energistöd när dessa har antagits (även om stöden beviljades innan 2014 års riktlinjer trädde i kraft).

(56) Frankrike har lämnat mycket få uppgifter om målet med nedsättningarna och hur de motiveras och kommissionen har uttryckt tvivel gällande stödets förenlighet med den inre marknaden. Kommissionen uppmanade därför Frankrike att specificera följande: i) Det mål av gemensamt intresse som åtgärden syftar till att uppnå, ii) dess lämplighet, iii) dess stimulanseffekt, iv) dess tillräckliga förebyggande av negativa och oönskade effekter på handeln.

(57) I beslutet att inleda förfarandet ansåg kommissionen alltså att Frankrike inte i tillräcklig utsträckning hade motiverat hur de åtgärder som syftat till att sänka CSPE för vissa mottagare var förenliga den inre marknaden.

2.8 **Antagandet av 2014 års riktlinjer**

(58) 2014 års riktlinjer trädde i kraft den 1 juli 2014. I dessa ingår ett avsnitt 3.7.2 om "Stöd i form av minskningar av finansieringsstödet för energi från förnybara källor".

(59) I detta avsnitt erkänns för det första att avgifter som tas ut för att finansiera energistrategier inte har någon direkt miljöpåverkan och inte utgör miljöskatter i strikt bemärkelse, då sådana syftar till att höja kostnaden för miljöskadliga beteenden. De kan dock indirekt bidra till att skydda miljön genom att göra det möjligt att finansiera stödordningar som bidrar till ett sådant skydd.

(60) För det andra framhålls i dessa riktlinjer att systemet där dessa stödåtgärder finansieras med hjälp av en elavgift i vissa fall endast kan användas om de företag som särskilt berörs av kostnaderna för finansieringsstödet för förnybar energi kan beviljas nedsättningar.

(61) För det tredje fastställs i dessa riktlinjer vilka nedsättningsnivåer som anses godtagbara för att hålla stödåtgärderna ekonomiskt godtagbara genom att undvika en alltför hög avgift för övriga konsumenter.

(62) I avsnitt 3.7.3 i 2014 års riktlinjer föreskrivs slutligen möjligheten att anta en anpassningsplan för en gradvis anpassning av de nedsättningsnivåer som en nationell åtgärd innebär till nedsättningsnivåer som är förenliga med bestämmelserna i riktlinjerna och proportionerliga med avseende på lagstiftningen om statliga stöd.

3. **SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER**

(63) Med undantag för transportföretag, som behandlas separat, har beslutet att inleda förfarandet blivit föremål för följande synpunkter.

3.1 **EDF**

(64) EDF skickade sina synpunkter till kommissionen den 17 november 2014. Enligt koncernen rör de befrielser som den beviljats, till nästan […] %, förbrukning av el avsedd för egen förbrukning i syfte att producera el som tillförs det allmänna elnätet. Enligt EDF rör denna egna förbrukning dels den el som förbrukas av centralernas reservutrustning och dels den el som energiöverföringsstationerna förbrukar genom pumpning i vattenkraftverken, som i det sistnämnda fallet försörjs genom kärnkraftverk.

(65) Koncernen anser att denna egna förbrukning helt bör befrias från CSPE, såväl i enlighet med rådets direktiv 2003/96/EG ([11]) (som nämns i punkt 51), vars artikel 14.1 a föreskriver att medlemsstaterna får undanta energiprodukter och elektricitet som används för att framställa elektricitet och elektricitet som används för att upprätthålla möjligheten till elproduktion från punktskatter, som i enlighet med det beslut som när det gäller statligt stöd godkänner den tyska ordningen om ett ”EEG-tillägg” som fastställts i lagen ”EEG 2014” ([12]).

(66) Dessutom understryker EDF behovet av att säkerställa samstämmighet mellan systemen för befrielse från avgifter med anknytning till energi mellan olika medlemsstater och som i synnerhet gynnar elintensiva industrier. Om dessa befrielser behandlas på olika sätt av olika medlemsstater skulle det kunna öka de konkurrensskillnader som i nuläget konstateras på de olika marknaderna.

3.2 **Alfi**

(67) Alfi (Air Liquide France Industrie) skickade sina synpunkter till kommissionen den 3 november 2014. Koncernen understryker för det första att dess energirelaterade kostnader står för mellan […] och […] % av produktionskostnaderna. För det andra framhåller Alfi att en alltför stor ökning av elkostnaden skulle skapa incitament för en internalisering av produktionen av industrigas bland de olika industrier som använder den (den kemiska industrin, stålindustrin, den petrokemiska industrin, glasindustrin), men i mindre skala. Detta skulle leda till en global ökning av energiförbrukningen.

(68) Alfi bestrider sedan att nedsättningarna av CSPE innebär att mottagarna har beviljats en fördel. Koncernen hävdar, utan att exakt ange den rättsliga grunden för detta, att nedsättningarna av CSPE eftersom de endast syftar till att uppfylla ett ”uppdrag i allmänhetens tjänst” (elförsörjning), inte kan utgöra stöd.

(69) Slutligen anser Alfi, utan att frångå den uppfattning att inget stöd förekommit som framhålls i föregående stycke, att dessa nedsättningar av CSPE – om de skulle klassificeras som statligt stöd – skulle vara förenliga med avsnitt 3.7.2 i 2014 års riktlinjer, enligt vilket differentiering och riktade nedsättningar till förmån för elintensiva företag på vissa villkor är förenliga med gällande krav. Om det hade bevisats att det rörde sig om stöd skulle det alltså hursomhelst vara uteslutet att stödet skulle återkrävas.

3.3 **Uniden**

(70) Uniden, en sammanslutning som företräder industrier med stor energiförbrukning i Frankrike, skickade sina synpunkter till kommissionen den 3 november 2014. Enligt sammanslutningen har nedsättningarna av CSPE flera mål av gemensamt intresse, vilket innebär att åtgärderna uppfyller kraven i artikel 107.3 i EUF-fördraget och i 2014 års riktlinjer.

(71) För det första har åtgärderna som mål att upprätthålla konkurrenskraften hos industrisektorer som är utsatta för global konkurrens. För det andra har åtgärderna ett socialt mål. För det tredje har åtgärderna ett mål som rör ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, som framför allt består i att skydda de mest missgynnade konsumenterna. Slutligen eftersträvas genom åtgärderna ett energieffektivitetsmål, helt i linje med EU-rätten.

4. **KOMMENTARER FRÅN FRANKRIKE**

(72) Frankrike inkom med synpunkter på klassificeringen av åtgärderna och gällande deras förenlighet med den inre marknaden.

4.1 **Begränsningen av CSPE per anläggning och till 0,5 % av förädlingsvärdet utgör inte statligt stöd**

(73) De huvudsakliga argument som lagts fram av Frankrike för att motivera att det inte rör sig om stöd gäller frånvaron av selektivitet och frånvaron av snedvridningar av konkurrensen.

4.1.1 *Ingen selektivitet*

(74) Enligt Frankrike är åtgärderna inte selektiva av tre huvudsakliga skäl:

([11]) Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 31.10.2003, s. 51).

([12]) SA.38632 – Reform av lagen om förnybar energi i Tyskland.

(75) För det första har det i rättspraxis slagits fast att inrättandet av nedsättningar av extraavgifter från medlemsstaternas sida inte räcker för att fastställa selektivitet om, rent hypotetiskt, de företag som överskrider de fastställda gränsvärdena inte befinner sig i samma faktiska situation som övriga företag. I domstolens rättspraxis har det också fastställts att begränsningen per anläggning inte är tillräcklig för att göra åtgärden selektiv och att begränsningar av skatter i själva verket inte kan utgöra ett selektivt stöd ([13]). När det gäller begränsningen av CSPE till 0,5 % av förädlingsvärdet stöder sig Frankrike på rättspraxis från författningsrådet ([14]), där domaren fastställt att CSPE överensstämmer med principen om skattemässig likabehandling genom att fastslå att de företag som gynnades av denna begränsning befann sig i en faktisk situation som skiljde sig från den som förelåg för övriga företag, och att det därför inte rörde sig om selektivt stöd.

(76) För det andra anser Frankrike att de befrielser från CSPE som beviljats egenförbrukare i fråga om egenförbrukningen avser mottagare som befinner sig i en faktisk situation som skiljer sig från den som råder för övriga parter som bidrar till CSPE, och att detta utesluter att stödet skulle vara selektivt.

(77) För det tredje motiveras frånvaron av selektivitet med karaktären hos det franska skattesystemet, som utgör grunden för åtgärderna och som saknar selektiva särdrag. Enligt Frankrike har begränsningarna av CSPE sin grund i skattesystemets själva karaktär, enligt vilken skattebördan ska anpassas till vars och ens betalningsförmåga.

(78) Slutligen understryker Frankrike att det när det gäller egenförbrukare som producerar el från förnybara energikällor eller kraftvärme, som främst är verksamma inom kemi-, järn-, och petrokemisektorerna, är logiskt att den el som produceras och förbrukas av aktörerna själva befrias från den del av CSPE som finansierar förnybar energi eller stöd till kraftvärme eftersom inget CSPE-finansierat offentligt stöd utgått för denna el, samtidigt som den bidrar till det miljöskyddsmål som eftersträvas genom det CSPE-finansierade stödet till förnybar energi och kraftvärme på samma sätt som den el som överförs till elnätet (för vilken CSPE-finansierat stöd utgår). Därför menar Frankrike att befrielsen för egenförbrukare som använder sig av förnybara energikällor eller kraftvärme inte är en selektiv fördel.

4.1.2 *Ingen snedvridning av konkurrensen*

(79) Frankrike framhåller att en liknande åtgärd förekom innan CSPE trädde i kraft 2003. Följaktligen anser Frankrike att stödet bara har haft en ringa inverkan på den ekonomiska och konkurrensmässiga situationen för företagen i Frankrike.

4.2 **Om åtgärdernas klassificering som stöd bekräftas utgör begränsningarna av CSPE per anläggning och till 0,5 % av förädlingsvärdet förenligt stöd**

(80) Om åtgärdernas klassificering som stöd likväl skulle bekräftas föreslår Frankrike en analys av CSPE:s förenlighet enligt tre olika kriterier:

(81) För det första följer åtgärdernas förenlighet av det faktum att de uppfyller kraven i bestämmelserna i direktiv 2003/96 (se avsnitt 4.2.1).

(82) För det andra, om CSPE betraktas som en miljöskatt är nedsättningarna av denna helt i linje med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön ([15]) (nedan kallade *2001 års riktlinjer*), 2008 års riktlinjer och 2014 års riktlinjer (se avsnitt 4.2.2).

(83) För det tredje skulle begränsningarna av CSPE, om avgiften inte skulle klassificeras som en miljöskatt, vara förenliga med 2014 års riktlinjer för den del av CSPE som finansierar förnybar energi, och med artikel 107.3 c i EUF-fördraget för övriga delar av CSPE (se avsnitt 4.2.3).

4.2.1 *Åtgärderna är förenliga eftersom de följer bestämmelserna i direktiv 2003/96/EG*

(84) Frankrike understryker att direktiv 2003/96/EG tillåter vissa befrielser:

([13]) Domstolens dom av den 15 november 2011, kommissionen mot Gibraltar och Förenade kungariket, C-106/09, ECLI:EU:C:2011:732.
([14]) Beslut 2005–516 DC av den 7 juli 2005.
([15]) Meddelande från kommissionen – Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön (EGT C 37, 3.2.2001, s. 3).

(85) För det första är det enligt artikel 14.1 a i direktivet tillåtet att bevilja avgiftsbefrielse för elektricitet som används för att framställa elektricitet och elektricitet som används för att upprätthålla möjligheten till elproduktion. Denna avgiftsbefrielse täcker till stor del den befrielse för egen förbrukning som föreskrivs i regelverket för åtgärderna i fråga.

(86) För det andra är det enligt artikel 15.1 e i direktivet tillåtet att bevilja avgiftsbefrielse för elektricitet som den berörda parten själv förbrukar och producerar från kraftvärme.

(87) Slutligen är det enligt artikel 17.1 a i direktivet tillåtet med partiella avgiftsbefrielser för ”energiintensiva företag”, som definieras som företag där antingen energiprodukternas och elektricitetens inköpskostnad uppgår till minst 3,0 % av produktionsvärdet, eller vars nationella erlagda energiskatt uppgår till minst 0,5 % av förädlingsvärdet.

4.2.2 *Om CSPE utgör en miljöskatt är begränsningarna av CSPE förenliga med de tillämpliga reglerna för statligt stöd*

(88) I sin korrespondens med kommissionen anser Frankrike att CSPE kan ses som en miljöskatt enligt definitionen i punkt 70.14 i 2008 års riktlinjer. Frankrike har i själva verket uppskattat att skattebasen påverkade miljön negativt, även om åtgärden syftade till att finansiera förnybar energi, och att den följaktligen gynnade miljön. Denna klassificering innebär att åtgärdernas förenlighet med den inre marknaden utvärderas mot bakgrund av tre på varandra följande förenlighetsgrunder.

(89) För det första: För perioden mellan 2003 och 2008 ska förenligheten hos nedsättningarna av CSPE utvärderas i förhållande till 2001 års riktlinjer. Enligt Frankrike säkerställs denna förenlighet av det faktum att mottagarna betalar en betydande andel av CSPE, dvs. minst 20 %, i enlighet med punkt 51.1.a och 51.1.b i 2001 års riktlinjer.

(90) För det andra anser Frankrike att åtgärderna överensstämmer med 2008 års riktlinjer för perioden 2008–2014. Frankrike anser att CSPE är en miljöskatt. I 2008 års riktlinjer anges i punkt 4 att miljöskatterna är förenliga med den inre marknaden. Åtgärdernas förenlighet med den inre marknaden ska alltså ha bevisats tillräckligt.

(91) Slutligen anser Frankrike att de två begränsningarna av CSPE överensstämmer med 2014 års riktlinjer, som var tillämpliga mellan den 1 juli och det datum då åtgärderna löpte ut 2015, och att de i synnerhet uppfyller punkt 170 i dessa riktlinjer.

4.2.3 *Denna förenlighet motiveras mot bakgrund av dels avsnitt 3.7.2 i 2014 års riktlinjer och dels artikel 107.3 c i EUF-fördraget*

(92) I sitt meddelande av den 22 oktober 2015 gick Frankrike dock med på möjligheten att inte betrakta CSPE som en miljöskatt, och att rätta sig efter analysen av dess förenlighet med den inre marknaden mot bakgrund av avsnitt 3.7.2 i 2014 års riktlinjer liksom artikel 107.3 c i EUF-fördraget.

4.2.3.1 Nedsättning av CSPE för att möjliggöra finansiering av förnybar energi

(93) Enligt Frankrike har man bevisat att åtgärderna överensstämmer med 2014 års riktlinjer. Frankrike hänvisar uttryckligen till avsnitt 3.7.2 som rättslig grund för att utvärdera om åtgärderna i fråga ([16]) är förenliga med den inre marknaden.

(94) För det första påpekar Frankrike att allt stöd som beviljats före den 1 januari 2011, i form av nedsättning av avgifter avsedda att finansiera stöd till produktion av el från förnybara energikällor, kan förklaras vara förenligt med den inre marknaden, enligt vad som anges i punkt 248 i 2014 års riktlinjer.

(95) För det andra anser Frankrike när det gäller perioden efter 2011 att stödåtgärderna får beviljas i den mån de är föremål för en anpassningsplan som utifrån objektiva kriterier säkerställer att nivåerna på den nedsättning som beviljats inom ramen för åtgärderna i fråga anpassas efter de nivåer som tillåts i avsnitt 3.7.2 i 2014 års riktlinjer.

([16]) Meddelande av den 22 oktober 2015.

(96) Frankrike understryker att 50 % av stödet till förbränning bör klassificeras som stöd till produktion av förnybar energi, eftersom 50 % av det avfall som förbränns är biologiskt nedbrytbart avfall, enligt statistik från Internationella energiorganet och Eurostat.

4.2.3.2 Nedsättning av CSPE i den mån den gör det möjligt att finansiera kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter

(97) För den del av CSPE som inte är avsedd att finansiera produktionen av el från förnybara energikällor har Frankrike lämnat en detaljerad analys av åtgärdernas förenlighet, som kommissionen beskriver nedan.

4.2.4 *Begränsningarnas mål av gemensamt intresse*

(98) Frankrike anser att fördraget innehåller en rättslig grund som är tillräcklig för att motivera åtgärdens förenlighet med den inre marknaden gällande den del av begränsningarna av CSPE som rör andra strategier än utvecklingen av förnybar energi, och att begränsningarna av den del av CSPE som finansierar utvecklingen av förnybar energi reglerades av 2014 års riktlinjer.

(99) Frankrike menar först och främst att man enligt EU-lagstiftningen kan betrakta det som legitimt att elintensiva företag inte ska betala överdrivna elförsörjningsavgifter, på grund av mål av gemensamt intresse som avser i) kraftvärme, ii) målet om territoriell sammanhållning och skydd av de yttersta randområdena samt iii) målet om social sammanhållning och kampen mot utslagning.

(1) För det första motiveras stödet till kraftvärme dels genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8 ([17]), dels genom Europeiska rådets beslut av den 7 och den 8 mars 2007 om fastställande av ett mål för minskad energiförbrukning, där kraftvärme spelar en viktig roll. Frankrike noterar att den del av CSPE som rör stöd till kraftvärme kan inkludera det stöd som ges till förbränning av biologiskt icke-nedbrytbart avfall, om det används för högeffektiv kraftvärme.

(2) För det andra bidrar avgiftsutjämningen till ett gemenskapsmål om territoriell sammanhållning, som tas upp i artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). Frankrike menar också att denna strategis mål av gemensamt intresse grundas på artikel 174 i EUF-fördraget, artikel 349 i EU-fördraget liksom artikel 107.3 a i EUF-fördraget.

(3) För det tredje eftersträvas genom de sociala rabatterna enligt Frankrike ett mål av gemensamt intresse som anges i artikel 3 i EU-fördraget och artikel 174 i EUF-fördraget. Frankrike påminner om att målet med denna strategi likaså kan motiveras med hänvisning till artikel 1 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna. Frankrike nämner sedan skäl 45 i direktiv 2009/72 ([18]), om att ”[m]edlemsstaterna bör vidta de åtgärder som är nödvändiga för att skydda utsatta kunder på den inre marknaden för el”. Frankrike påpekar att de sociala rabatterna på el, som garanterar tillgången till en grundläggande vara, bidrar till att skydda människors värdighet.

(100) Enligt Frankrike har de två begränsningarna av CSPE, per anläggning och till 0,5 % av förädlingsvärdet, för det andra som mål att bevara företagens konkurrenskraft, i enlighet med artikel 173.1 i EUF-fördraget. Frankrike menar dessutom att direktiv 2003/96/EG också ger medlemsstaterna möjlighet att använda befrielser till förmån för elintensiva företag för att bevara deras konkurrenskraft, en möjlighet som också erkänns i 2014 års riktlinjer (avsnitt 3.7.2) för finansiering av förnybar energi. Om målet att bevara företagens konkurrenskraft inte skulle räcka för att visa att det finns ett gemensamt intresse bidrar det enligt Frankrike till att visa på att ett mål av gemensamt intresse föreligger.

4.2.4.1 Nödvändighet

(101) Åtgärderna är enligt Frankrike nödvändiga och kan motiveras eftersom de bidrar till att förstärka de berörda företagens konkurrenskraft och alltså till att förebygga utlokalisering. Dessutom är åtgärderna välriktade och begränsningarna väl avvägda, och därför inte diskriminerande. Frankrike påtalar i detta sammanhang samstämmigheten mellan de valda gränsvärdena för de två typerna av befrielser, per anläggning och gällande förädlingsvärde, eftersom begränsningen per anläggning endast innebär ett genomförande per anläggning av begränsningen på 0,5 % av förädlingsvärdet. Slutligen väljs mottagarna ut med hjälp av transparenta och objektiva kriterier som syftar till att skydda de mest exponerade företagen mot förlorad konkurrenskraft.

([17]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG av den 11 februari 2004 om främjande av kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme på den inre marknaden för energi och om ändring av direktiv 92/42/EEG (EUT L 52, 21.2.2004, s. 50).

([18]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55).

(102) Frankrike motiverar också åtgärdernas nödvändighet med det faktum att ett avskaffande av dessa nedsättningar skulle innebära extrakostnader, på mellan 12 och 24 % av förädlingsvärdet. Frankrike menar för övrigt att en ökning på 2 EUR/MWh av energikostnaderna motsvarar en tvåprocentig ökning av produktionskostnaderna, vilket därigenom utgör ”nettomarginalen” för dessa företag. I detta sammanhang skulle en extra utgift som orsakas av ett avskaffande av nedsättningarna av CSPE enligt Frankrike endast öka risken för att elintensiva företag utlokaliserar sin verksamhet, och hota finansieringen för strategier som syftat till att omfördela kostnaden till övriga konsumenter.

4.2.4.2 Stödets lämplighet

(103) På samma sätt anser Frankrike att åtgärdernas lämplighet kan motiveras genom direktiv 2003/96/EG, som tillåter att företag som betalar en energiskatt motsvarande 0,5 % av sitt förädlingsvärde kan beviljas skattebefrielser över detta gränsvärde, då det saknas skatteharmonisering och dessutom finns risk för förlorad konkurrenskraft på internationell nivå.

(104) Nedsättningarna av CSPE är alltså enligt Frankrikes mening lämpliga i ett sammanhang där det saknas fullständig skatteharmonisering och med tanke på den påtagliga försämringen av den europeiska konkurrenskraften.

4.2.4.3 Proportionalitet

(105) Frankrike understryker att nedsättningarna av CSPE är proportionerliga. De innebär att berörda företag betalade 31–34 % av den totala avgiften, dvs. mellan 5,1 och 5,6 EUR/MWh (uppskattning från 2014), jämfört med en CSPE på 16,5 EUR/MWh vid samma datum. Frankrike påtalar att denna procentandel på 31–34 % överskrider den lägsta procentandel som godkänns i 2008 års riktlinjer, och även i avsnitt 3.7.1 och 3.7.2 i 2014 års riktlinjer, och därmed är proportionerlig.

(106) Nedsättningarna kan alltså enligt Frankrike ses som proportionerliga eftersom de som gynnas av dessa betalar en tillräckligt stor andel av CSPE.

(107) Frankrike har lämnat in uppgifter om CSPE-beloppen per mottagare för år 2014. Kommissionen kan därigenom konstatera att bara under 2014 har åtminstone 124 mottagare betalat en nivå av CSPE som understiger den procentandel på 15 % som avses i punkt 188 i 2014 års riktlinjer.

4.2.4.4 Åtgärdernas stimulanseffekt

(108) Frankrike anser att detta villkor inte är tillämpligt i detta fall. Frankrike påpekar att åtgärderna inte syftar till att stimulera mottagarna att förändra sitt beteende, utan snarare till att förebygga att deras konkurrenskraft försämras.

4.2.4.5 Begränsning av snedvridningar av konkurrensen och positiv kostnads-nyttoanalys

(109) Frankrike hävdar i detta sammanhang att de befrielser från CSPE som inrättats gör det möjligt att begränsa just konkurrenssnedvridningar. I landets synpunkter påpekas att prisskillnaderna mellan Frankrike och Nordamerika, trots begränsningarna av CSPE, fortfarande är stora, och uppgår till omkring 10 EUR/MWh för elintensiva företag. Frankrike citerar också en studie från ICF för att visa att Frankrike beviljar skattebefrielse i mindre utsträckning än Tyskland, Italien och Danmark ([19]).

4.2.4.6 CSPE-begränsningarnas förenlighet när avgiften används för andra mål än finansiering av elproduktion från förnybara energikällor, högeffektiv kraftvärme, stöd till avgiftsutjämningen och sociala rabatter

(110) Vad gäller de övriga delar av CSPE som beskrivs i skäl 11.1–11.3 har Frankrike lämnat följande uppgifter:

(1) Gällande stödet till förbränning av biologiskt nedbrytbart avfall understryker Frankrike till att börja med att det finns ett gemensamt intresse för den del av förbränningen som avser förnybar energi. Avseende förbränning av icke biologiskt nedbrytbart avfall understryker Frankrike därefter att stödet till detta syftar till att förbättra energieffektiviteten. Frankrike har förklarat att åtgärderna var proportionerliga i och med att inköpspriset gjorde det möjligt att uppnå en lönsamhet på mellan 6 och 7 %. Slutligen har åtgärderna ingen snedvridande effekt eftersom samtliga förbränningsanläggningar har rätt att omfattas av åtgärderna.

([19]) ICF International, *An International comparison of energy and climate change policies impacting energy intensive industries in selected countries*, juli 2012.

(2) Stödet till tekniskt avancerade anläggningar bidrar till det mål av gemensamt intresse om syftar till att säkerställa försörjningstryggheten. Stödet är nödvändigt för att täcka investeringarna. Frankrike anser slutligen att den begränsade effekten vid de berörda anläggningarna (78 MW under 2014) begränsar den snedvridande effekten.

(3) Vad gäller finansieringen av avtalen om garanterad effekt har Frankrike inte preciserat vare sig behovet av eller den lämpliga karaktären hos detta stöd.

4.3 **De befrielser från CSPE som beviljats egenförbrukare av el utgör inte statligt stöd**

(111) Inledningsvis påpekar Frankrike att denna skattebefrielse, när det rör sig om egen förbrukning för produktion av el, till fullo överensstämmer med direktiv 2003/96/EG, som föreskriver att små elproducenter kan befrias från elskatten om de produkter som används för att producera denna el beskattas.

(112) När det gäller förekomsten av stöd förklarar Frankrike först och främst att dessa befrielser från CSPE inte utgör selektivt stöd. Frankrike påtalar att denna skattebefrielse inte har att göra med vilken typ av verksamhet mottagarna bedriver och att den i princip gäller samtliga företag inom en kapacitetsgräns på 240 GWh. Dessutom belastar mottagarna inte elsystemet med den el som produceras för egen förbrukning. Det är alltså befogat att de behandlas på ett annat sätt än de konsumenter som köper all sin el.

(113) Frankrike anser även att den befrielse från CSPE som beviljats företag som förbrukar sin egen el inte leder till någon snedvridning av konkurrensen eftersom flera länder, framför allt inom EU, använder sig av samma typ av skattebefrielse. Följaktligen kan inte denna skattebefrielse utgöra statligt stöd.

(114) Vad gäller skattebefrielsens förenlighet anser Frankrike att om den egna förbrukningen skulle ha inslag av statligt stöd så eftersträvar den ett mål av gemensamt intresse genom att bidra till försörjningstryggheten i form av en minskning av efterfrågetopparna på el.

4.4 **Anpassningsplan till följd av antagandet av 2014 års riktlinjer**

(115) Frankrike, som menar att grunden för förenligheten med den inre marknaden är både avsnitt 3.7.2 i 2014 års riktlinjer och artikel 107.3 c i EUF-fördraget, såsom tas upp i avsnitt 4.2.3, drog konsekvenserna av detta i en skrivelse av den 27 oktober 2017 till kommissionen. I denna skrivelse skickade Frankrike en ny version av anpassningsplanen i enlighet med avsnitt 3.7.3 i 2014 års riktlinjer, i syfte att enligt objektiva regler anpassa de nedsättningar som beviljats inom ramen för åtgärderna till befrielsenivåer som är förenliga med dem som fastställs i avsnitt 3.7.2 i riktlinjerna.

(116) Detta steg i beräkningen av den CSPE som anslagits till olika mål gör det möjligt att beräkna det belopp som ska betalas av dem som gynnats av nedsättningarna av CSPE inom ramen för anpassningsplanen. Detta belopp ligger mellan det CSPE-belopp som redan betalats och det belopp som beräknats i enlighet med riktlinjerna. Det CSPE-belopp som mottagarna ska betala beräknas på olika sätt beroende på vilken del av CSPE som berörs, och fastställs på det sätt som anges i avsnitt 4.4.1.

4.4.1 *Direkt tillämpning av avsnitt 3.7.3 för CSPE-delen ”finansiering av förnybar energi”*

(117) För den del av CSPE som syftat till att finansiera förnybar energi, inklusive förbränningen av biologiskt nedbrytbart avfall, har Frankrike tagit fram en anpassningsplan som föreskriver att fram till det teoretiska datumet den 1 januari 2019 (eftersom CSPE avskaffades den 1 januari 2016) ska det CSPE-belopp som ska betalas den 1 januari 2019 gradvis anpassas så att det då motsvarar det belopp som en beräkning enligt 2014 års riktlinjer ger vid handen:

(118) Om företaget i) tillhör en sektor som finns förtecknad i bilaga 3 till 2014 års riktlinjer och har en elintensitet som överskrider 20 % eller ii) har en elintensitet på minst 20 % och dessutom har en exponering i förhållande till internationell handel på mer än 4 % (eller som tas upp i bilaga 5 i dessa riktlinjer), ska detta företag betala det lägre värdet på 15 % av avgiften eller 0,5 % av företagets förädlingsvärde.

(119) Om företaget tillhör en sektor som förtecknas i bilaga 3 till 2014 års riktlinjer och har en elintensitet på mindre än 20 %, ska detta företag erlägga det lägre av de två värdena 15 % av avgiften och 4 % av företagets förädlingsvärde.

(120) I annat fall, om företaget i) tillhör en sektor som inte finns förtecknad i bilaga 3 till riktlinjerna eller ii) tillhör en sektor som finns förtecknad i bilaga 5 men har en elintensitet på mindre än 20 % och iii) har fått stöd före den 1 juli 2014, ska företaget betala minst 20 % av denna avgift.

(121) I alla andra fall är den nivå av CSPE som ska betalas den 1 januari 2019 100 %.

4.4.2 *Tillämpning av avsnitt 3.7.3 på samma sätt för CSPE-delarna "kraftvärme", "avgiftsutjämning" och "sociala rabatter"*

(122) För kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter föreskriver anpassningsplanen att de CSPE-belopp som ska betalas senast 2019 ska uppgå till följande:

— 15 % om företaget är ett elintensivt företag i den mening som avses i punkterna 185–186 i 2014 års riktlinjer. Om företaget har en elintensitet på mer än 20 % och om den sektor som företaget tillhör finns förtecknad i bilaga 3 eller i bilaga 5 till dessa riktlinjer kan CSPE-beloppet begränsas till 0,5 % av företagets förädlingsvärde och till 4 % om företaget inte har en elintensitet som uppnår eller överskrider 20 %.

— 100 % för övriga företag.

(123) Frankrike anser att denna anpassningsplan motiveras av samma skäl som skälen i avsnitt 3.7.3 i 2014 års riktlinjer gällande minskningar av avgifter för finansiering av förnybar energi. I synnerhet gör anpassningsplanen det möjligt att undvika en alltför kraftig ökning av avgiften, vilket skulle följa av en omedelbar tillämpning av kriterierna i punkterna 185–189 i 2014 års riktlinjer. På så sätt bidrar planen till CSPE:s ekonomiska hållbarhet genom att säkerställa att stödet och dess finansieringsvillkor är godtagbara.

4.4.3 *Anpassningsplanen omfattar inte övriga delar av CSPE*

(124) När det gäller nedsättningen av de delar av CSPE som anslagits till de mål som beskrivs i skäl 110.1–110.2 har Frankrike inte planerat att inkludera den i anpassningsplanen. Frankrike har bekräftat att den del av CSPE som anslagits till dessa mål skulle betalas i sin helhet för perioden 2003–2015 ([20]), och att de beviljade nedsättningarna av den del av CSPE som anslagits till dessa mål kommer att återkrävas.

4.4.4 *Startdatum för genomförande av anpassningsplanerna*

(125) För delarna för förnybara energikällor och kraftvärme inledde Frankrike genomförandet av anpassningsplanen under 2011. Frankrike utgår i detta avseende från punkt 248 i 2014 års riktlinjer och kommissionens beslut av den 15 juni 2017 (SA.38635) ([21]) och av den 21 september 2017 (SA.47887) ([22]).

(126) För de andra delar som finansieras genom CSPE genomför Frankrike, till följd av det tvivel kommissionen uttryckt i beslutet att inleda förfarandet, den anpassningsplan som inleddes 2004. Frankrike anser att detta datum kan motiveras genom preskriptionstiden på tio år som är tillämplig i fallet enligt bestämmelsen om en tioårig preskriptionstid i artikel 17 i rådets förordning (EU) 2015/1589 ([23]).

4.4.5 *Behandlingen av egen förbrukning i anpassningsplanen*

4.4.5.1 Befrielse från CSPE för förbrukning av el som används för elproduktion.

(127) I enlighet med artikel 14 i direktiv 2003/96/EG, som föreskriver att förbrukningen av elektricitet som används för att framställa elektricitet och elektricitet som används för att upprätthålla möjligheten till elproduktion är helt befriad från skatt, kan enligt Frankrikes mening de aktörer som omfattas av avgiftsfriheten för egen förbrukning och producerar el (Nace-kod 3511) på goda grunder undantas från CSPE för sin egenförbrukade el. Frankrike anser därför att det inte är nödvändigt att inkludera dessa mottagare i anpassningsplanen.

([20]) Meddelande från de franska myndigheterna av den 23 november 2017.
([21]) EUT C 336, 6.10.2017, s. 2.
([22]) EUT L 258, 6.10.2017, s. 127.
([23]) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 24.9.2015, s. 9).

4.4.5.2 El som produceras och egenförbrukas från förnybara energikällor

(128) För de aktörer som åtnjuter avgiftsfrihet och som producerar el från förnybara energikällor kan den el som egenförbrukas undantas från den del av CSPE som finansierar förnybar energi, i och med att denna el inte har varit föremål för något offentligt stöd samtidigt som CSPE delvis finansierat stödet till förnybar energi.

(129) Frankrike har dock inkluderat den skattebefrielse som rör den återstående delen av CSPE i anpassningsplanen, förutom om den motsvarande fördelen understiger gränsvärdet för stöd av mindre betydelse.

4.4.5.3 El som produceras och egenförbrukas från kraftvärme

(130) På samma sätt kan, när det gäller aktörer som åtnjuter avgiftsfrihet och som producerar el från kraftvärme, den el som produceras och egenförbrukas undantas från den del av CSPE som finansierar kraftvärme eftersom den inte varit föremål för offentligt stöd.

(131) Frankrike har dock inkluderat den skattebefrielse som rör den återstående delen av CSPE i anpassningsplanen, förutom om den motsvarande fördelen understiger gränsvärdet för stöd av mindre betydelse.

4.4.6 *Metod för fördelning per strategi av den CSPE som teoretiskt sett ska betalas, exklusive skattebefrielse*

(132) För den CSPE som ska betalas, exklusive skattebefrielse, gör Frankrike en beräkning för varje företag på grundval av den årliga procentsatsen och företagets förbrukning. Detta teoretiska CSPE-belopp har fördelats per strategi enligt den fördelning som CRE tillhandahållit och som skickades till kommissionen den 20 december 2016.

	Förnybar energi *(%)*	Förbränning *(%)*	Kraftvärme *(%)*	Avgiftsutjämningen *(%)*	Sociala rabatter *(%)*	Tekniskt avancerad *(%)*	Annat *(%)*
2003	11	2	57	27	0	2	1
2004	16	3	50	28	0	2	1
2005	11	2	48	30	6	3	1
2006	4	1	57	32	3	2	1
2007	0	– 3	38	63	– 1	2	1
2008	7	– 1	29	59	3	3	1
2009	18	0	30	47	3	1	1
2010	21	– 1	40	35	3	1	1
2011	43	1	27	27	1	0	1
2012	48	0	20	29	2	0	0
2013	52	1	16	28	3	0	0
2014	58	1	10	27	4	0	0
2015	61	1	9	24	5	0	0
Total	41,9	0,6	23,0	30,5	2,9	0,7	0,5

Årlig procentandel för varje strategi, meddelande från de franska myndigheterna av den 20 december 2016.

(133) Frankrike understryker att förnybar energi, kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter står för 98,2 % av de CSPE-belopp som betalats sedan 2003.

(134) När det gäller förbränning understryker Frankrike att statistik från Internationella energiorganet och Eurostat tillåter att energi som produceras inom branschen för förbränning av hushållsavfall och som tillvaratas i form av värme eller el till hälften räknas som en förnybar resurs. Följaktligen ingår 50 % av den CSPE som anslagits till förbränning i delen för förnybar energi. Dessutom hör stödet till förbränning av icke biologiskt nedbrytbart avfall som används för högeffektiv kraftvärme till den del av CSPE som avser kraftvärme. På grundval av denna hypotes använder Frankrike följande fördelning:

	Förnybar energi *(%)*	Kraftvärme *(%)*	Utjämning + sociala förmåner *(%)*	Förbränning av biologiskt icke-nedbrytbart avfall *(%)*	Annat *(%)*
2003	12	57	27	1	3
2004	17	50	28	2	2
2005	12	48	35	1	4
2006	5	57	35	1	3
2007	– 2	38	62	– 2	3
2008	6	29	62	– 1	4
2009	18	30	50	0	2
2010	21	40	38	– 1	2
2011	43	27	28	1	1
2012	48	20	31	0	1
2013	52	16	31	0	0
2014	59	10	31	0	0
2015	61	9	29	0	0

4.4.6.1 Tillämpning av gränsvärdena för stöd av mindre betydelse

(135) Frankrike förtydligar att för varje nedsättning av CSPE som beviljats har gränsvärdet för stöd av mindre betydelse i enlighet med kommissionens förordning (EU) nr°1407/2013 ([24]) tillämpats: För varje mottagare jämförs det stödbelopp som beviljats under de tre senaste på varandra följande åren med beloppet 200 000 euro. Om det stödbelopp som beviljats under de tre senaste på varandra följande åren understiger 200 000 euro är det belopp som ska återbetalas noll under dessa tre år. Frankrike förtydligar att man även tar hänsyn till kommissionens beslut N 7/09 ([25]), där kommissionen föreskrev en höjning av gränsvärdet för stöd av mindre betydelse till 500 000 euro, för åren 2009 och 2010, för att ta hänsyn till den dåvarande ekonomiska krisen.

4.4.7 *Gradvist genomförande av anpassningsplanen*

(136) För de mottagare som inte kan klassificeras som elintensiva företag i enlighet med punkterna 185–187 i 2014 års riktlinjer eller som inte helt uppfyller kraven i avsnitt 3.7.2 i samma riktlinjer har Frankrike lämnat in en anpassningsplan som föreskriver en gradvis ökning av det belopp de ska betala (se skäl 117 och 118).

(137) Denna anpassningsplan är gemensam för samtliga CSPE-delar. Den korrigerar samtliga begränsningar och skattebefrielser som beviljats inom ramen för åtgärden. Den omfattar även alla strategier som finansierats genom CSPE.

([24]) Kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (EUT L 352, 24.12.2013, s. 1).
([25]) EUT C 91, 21.4.2009, s. 3.

(138) Anpassningsplanen utgår från den CSPE som faktiskt betalats av mottagarna under det år då anpassningsplanen började genomföras (2004 eller 2011, beroende på vad som är tillämpligt).

(139) Denna anpassningsplan för de olika nedsättningar av CSPE som beviljats bör innebära att de belopp som ska betalas, senast den 1 januari 2019, uppnår de miniminivåer som krävs enligt lagstiftningen om statligt stöd. Det CSPE-belopp som erfordras enligt reglerna i skäl 118–122 ska uppnås.

(140) Denna höjning sker gradvis genom tillämpning av följande regel:

(141) Belopp som ska betalas per år per strategi som finansierats = betalt belopp

(142) + (belopp som ska betalas – betalt belopp) × [(e^n)-1]/[(e^N)-1]

där n: det aktuella årets nummer i anpassningsplanen (exempel: för en plan som börjar genomföras 2011 och ska slutföras 2019 gäller att n = 0 år 2011, n = 1 år 2012 …, n = 8 år 2019)

och N: antal år som planen gäller (exempel: för samma exempel som ovan, N = 8)

(143) Denna regel innebär att det CSPE-belopp som ska betalas med tiden anpassas till det belopp som i teorin skulle betalas 2019. Eftersom CSPE avskaffades 2016 kommer anpassningsplanen dock inte att tillämpas för tiden efter 2015.

(144) Den funktion som används för att röra sig från denna startpunkt till den teoretiska slutpunkten är progressiv.

4.4.8 *Beräkning av de belopp som ska återkrävas*

(145) I anpassningsplanen föreskrivs det att de CSPE-avdrag som överstiger de nivåer som tillåts i planen, ska återkrävas.

(146) Beloppet som ska återbetalas motsvarar skillnaden mellan i) den CSPE som ska betalas enligt avsnitt 4.4.1–4.4.7 och ii) den CSPE som faktiskt betalats av mottagarna. Detta belopp beräknas för varje mottagare och för varje år.

(147) För dem som åtnjutit avgiftsfrihet för egen förbrukning av el och som producerar el från förnybara energikällor eller kraftvärme är miniminivån för CSPE noll för den CSPE som finansierar förnybar energi respektive kraftvärme.

(148) Om det belopp som betalats av en viss mottagare ett visst år för en given strategi överskrider eller motsvarar den lägsta tillåtna nivån av CSPE, är det belopp som anges i anpassningsplanen den erfordrade miniminivå av CSPE som ska betalas för detta år. I detta fall dras det överskott som betalats inte av från det återkravsbelopp som mottagaren ska betala enligt den beräkning som gjorts för övriga år.

(149) I sitt meddelande av den 11 oktober skickade Frankrike en preliminär uppskattning av de summor som skulle återkrävas, nämligen omkring 31 miljoner euro. Runt 700 företag skulle beröras av ett återkravsförfarande. Frankrike har emellertid förtydligat att beräkningen av detta belopp måste slutföras när informationen om nedsättningarna per mottagare har samlats in för samtliga år.

5. **KOMMISSIONENS BEDÖMNING**

5.1 **Förekomst av stöd**

(150) Enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

(151) Kommissionen har granskat huruvida de olika nedsättningarna av CSPE mot bakgrund av dessa bestämmelser kan klassificeras som stöd.

5.1.1 *Klassificering som statligt stöd av begränsningarna av CSPE per anläggning och till 0,5 % av förädlingsvärdet*

5.1.1.1 Stöd som kan tillskrivas staten och som beviljats med statliga medel

(152) Kommissionen har i avsnitt 3.1.1 i beslutet att inleda förfarandet från 2014 slagit fast att CSPE utgör en statlig resurs.

(153) Kommissionen konstaterar först och främst att ingen berörd part har bestridit kommissionens slutsats i skälet ovan.

(154) Kommissionen menar att enligt EU-domstolens rättspraxis kan bara fördelar som beviljats direkt eller indirekt genom statliga medel betraktas som statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

(155) Att en fördel inte finansieras direkt med statliga medel räcker inte för att utesluta att statliga medel används. Det följer i själva verket av EU-domstolens rättspraxis att det inte är nödvändigt att fastställa att en överföring av medel från den allmänna statsbudgeten eller från en offentlig enhet har ägt rum för att en fördel som beviljats ett eller flera företag ska kunna betraktas som statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget ([26]).

(156) Enligt rättspraxis och kommissionens fasta beslutspraxis utgör resultaten av statens skatte- och avgiftsuttag, som förvaltas och fördelas enligt nationella rättsliga bestämmelser, statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, oavsett om de förvaltas av en offentlig eller privat enhet (Essent ([27]), Vent de Colère ([28])).

(157) När det gäller CSPE har domstolen faktiskt redan kunnat bekräfta att den utgjorde en statlig resurs. Domstolen slog nämligen fast i det ärende som var föremål för domstolens dom av den 19 december 2013, Association Vent de Colère ([29]) !, och som rörde skyldigheten att köpa vindkraftsproducerad el som beskrivs i skäl 10 a ovan och som finansierades av CSPE, att CSPE var en statlig resurs.

(158) För det tredje menar kommissionen att fördelen kan tillskrivas staten eftersom begränsningarna har sin grund i lagstiftningen och de administrativa tillämpningsbestämmelser som reglerar systemet och villkoren för tillämpning.

(159) CSPE:s statliga karaktär bekräftas för övrigt genom det system som Frankrike inrättat för att ta upp avgiften i fråga. Såsom förklarats i skäl 14 och 15 har upptagandet av CSPE centraliserats till Caisse des Dépôts et Consignations, som är en offentlig enhet, vilket innebär att den ekonomiska förvaltningen av CSPE sköts av en offentlig myndighet som kontrolleras av staten, vilket stärker klassificeringen av elavgiften som statligt stöd.

(160) Följaktligen bekräftar kommissionen de slutsatser som den drog i sitt beslut att inleda förfarandet. CSPE, och i synnerhet begränsningarna av denna, kan tillskrivas staten och har beviljats med statliga medel.

5.1.1.2 Ekonomisk fördel och selektivitet

(161) När det gäller bedömningen av huruvida det förekommer en fördel noterar kommissionen att enligt EU-domstolens rättspraxis ska åtgärder som, på olika sätt, minskar de kostnader som ett företag har och som, utan att vara bidrag i strikt bemärkelse, till sin natur liknar statligt stöd också betraktas som statligt stöd ([30]).

([26]) Se besluten av den 16 maj 2002, Frankrike mot kommissionen, C-482/99, ECLI:EU:C:2002:294, punkt 36, den 17 juli 2008, Essent Netwerk Noord m.fl., C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413, punkt 70, den 19 december 2013, Association Vent De Colère! m.fl., C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, punkterna 19–21, och av den 13 september 2017, ENEA, C-329/15, ECLI:EU:C:2017:671, punkt 25. Se även domen i ärendet Doux Elevage som nämns nedan i fotnot 25, punkt 34, samt besluten C-399/10 P och C-401/10 P, Bouygues Telecom mot kommissionen, punkt 100.

([27]) Beslut av den 17 juli 2008, Essent Netwerk Noord m.fl, C-206/06 ECLI:EU:C:2008:413.

([28]) Beslut av den 19 december 2013, Vent De Colère! m.fl, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, punkt 25.

([29]) Beslut av den 19 december 2013, Vent De Colère! m.fl, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851.

([30]) Domarna C-387/92, Banco Exterior de España [1994] ECR I-877, punkt 13, ECLI:EU:C:1994:100, och C-75/97, Belgien mot kommissionen [1999] ECR I-3671, punkt 23, ECLI:EU:C:1999:311.

(162) I detta fall menar kommissionen att principen att CSPE ska betalas av slutförbrukare av el som är etablerade på franskt territorium, och att CSPE-beloppet beräknas i förhållande till den elkvantitet som förbrukas fastställs i artikel 5 i lag nr 2000–108 (i dess lydelse enligt artikel 37 i lag nr 2003–8). Genom att undanta den förbrukade el som överskrider gränsvärdet per anläggning eller, för elintensiva företag, gränsvärdet på 0,5 % av förädlingsvärdet från CSPE har staten sänkt de elavgifter som de berörda företagen annars skulle ha behövt betala. Begränsningarna per anläggning och med avseende på förädlingsvärde innebär alltså fördelar för dessa företag.

(163) Gällande bedömningen av huruvida det förekommer en selektiv fördel påminde domstolen i sin dom av den 21 december 2016 i målen kommissionen mot World Duty Free Group och kommissionen mot Banco Santander och Santusa ([31]) om att man för att fastställa huruvida en skatteåtgärd eller avgift är selektiv måste undersöka huruvida åtgärden innebär att det görs skillnad mellan aktörer som med hänsyn till det berörda generella skattesystemets målsättning i faktiskt och rättsligt hänseende befinner sig i en jämförbar situation samtidigt som denna skillnad inte kan motiveras av systemets beskaffenhet och systematik.

(164) Begreppet statligt stöd avser emellertid inte åtgärder som medför att företag behandlas olika i fråga om avgifter när denna skillnad följer av det aktuella avgiftssystemets beskaffenhet och systematik. Det ankommer i detta fall på den medlemsstat som har infört bestämmelser som medför att företag behandlas olika i fråga om avgifter att visa att dessa bestämmelser verkligen motiveras av det aktuella systemets beskaffenhet och systematik ([32]).

Referenssystem

(165) Kommissionen framhåller att principen att CSPE ska betalas av slutförbrukare av el som är etablerade på franskt territorium, och att CSPE-beloppet beräknas i förhållande till den elkvantitet som förbrukas fastställs i artikel 5 i lag nr 2000–108 (i dess lydelse enligt artikel 37 i lag nr 2003–8). CSPE syftar till att finansiera följande åtgärder:

a) Skyldigheten för EDF eller lokala distributionsföretag att köpa el som produceras av vissa typer av anläggningar som producerar el från förnybara energikällor.

b) Högeffektiv kraftvärme.

c) Kompensation till elverk i områden som inte är anslutna till elnätet (Korsika eller de utomeuropeiska departementen) för att dessa inte ska behöva bära högre produktionskostnader jämfört med de lägre produktionskostnader som betalas på franska fastlandet, och som överförs till de elpriser som betalas av slutkonsumenten (”avgiftsutjämning”).

d) Användningen av en social rabatt, ett så kallat ”grundläggande behov”, liksom en del av de kostnader som elleverantörerna betalar med anledning av sitt deltagande i åtgärder till förmån för personer som befinner sig i en otrygg situation.

e) Andra mål, stöd till förbränning, huvudsakligen till tekniskt avancerad produktion, upp till minst 2 % av den CSPE som tagits ut.

Skillnader mellan företag som mot bakgrund av målet med åtgärderna i fråga i faktiskt och rättsligt hänseende befinner sig i en jämförbar situation

(166) Kommissionen påpekar att de företag som gynnas av begränsningarna av CSPE till 0,5 % av förädlingsvärdet och per anläggning befinner sig i samma faktiska situation som övriga slutförbrukare med avseende på målen med CSPE. Det rör sig alltså om elförbrukare, och det finns ingenting som indikerar att de konsumenter som åtnjuter nedsättningar till följd av begränsningarna skulle skilja sig från de konsumenter som inte gör det, med hänsyn tagen till målet att finansiera stöd till förnybar energi, kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter. Dessa mottagare bör alltså, i samma utsträckning som övriga slutförbrukare, bidra till finansieringen av de allmännyttiga eltjänsterna.

([31]) Dom av den 21 december 2016, kommissionen mot World Duty Free Group; de förenade målen C-20/15 P och C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, punkt 60; domen av den 21 december 2016, kommissionen mot Hansestadt Lübeck (Lübecks flygplats), C-524/14 P, ECLI:EU:C:2016:971, punkterna 55 och 58.

([32]) Besluten C-159/01, Nederländerna mot kommissionen [2004] ECR I-4461, punkt 42, ECLI:EU:C:2004:246 och C -279/08 P, System för handel med utsläppsrätter för kväveoxider, punkt 62, ECLI:EU:C:2011:551.

(167) Dessutom innebär kriterierna för berättigande till begränsningarna, till 0,5 % av förädlingsvärdet och per anläggning, ytterligare diskriminering inom den grupp av företag som som skulle kunna beröras av begränsningarna.

(168) För det första rör begränsningen till 0,5 % av förädlingsvärdet endast elintensiva företag och är uteslutande avsedd för de största företagen, på grund av gränsvärdet för lägsta förbrukning på 7 GWh om året. Därigenom har elintensiva företag för vilka CSPE överskrider 0,5 % av förädlingsvärdet, men som har en lägre årsförbrukning, inte rätt till begränsningen gällande förädlingsvärde även om de är lika elintensiva och är verksamma inom samma sektor. Dessutom är begränsningen av förädlingsvärdet reserverad för industriföretag, och utesluter elintensiva företag som till exempel är verksamma inom tjänstesektorn. Kommissionen slår fast att denna olikartade behandling inte kan förklaras genom karaktären hos och målet med CSPE.

(169) För det andra, när det gäller begränsningen per anläggning, begränsas i lag nr 2000–108 (i dess lydelse enligt artikel 37 i lag nr 2003–8) CSPE till 500 000 euro – som inledande belopp – per förbrukningsplats. Kommissionen noterar att enligt kompletterande uppgifter från Frankrike motsvarar detta gränsvärde, om man utgår från 2013 års gränsvärde och CSPE-nivå, en årlig förbrukning på 42 GWh (gigawattimmar). En sådan förbrukning uppnås bara i vissa ekonomiska sektorer, vilket Frankrike också har bekräftat i de uppgifter som skickats om de berörda sektorerna. Denna begränsning ger alltså vissa företag eller sektorer en selektiv fördel, som inte kan förklaras genom syftet med CSPE. Med avseende på denna andra begränsning slår kommissionen fast att inga av dessa differentieringar som slagits fast i lag förklaras genom karaktären hos och målet med CSPE.

(170) När det rör sig om det argument som Frankrike framfört i skäl 77, om att begränsningarna av CSPE skulle motiveras genom tillämplig av principen om att avgifterna tas ut i förhållande till den skattskyldiges betalningsförmåga, noterar kommissionen att Frankrike inte har visat att denna princip är en princip som ligger till grund för CSPE. Frankrike har inte heller bevisat att de företag som inte gynnas av begränsningen kan betala avgiften, vilket är nödvändigt för att motivera att begränsningarna följer av systemets logik. Slutligen har Frankrike inte visat att de företag som gynnas av begränsningen inte kan betala ett högre CSPE-belopp ([33]).

(171) Dessutom tillämpas begränsningen per anläggning utan någon koppling till den skattskyldiges betalningsförmåga. Medan det kan godtas att det finns en koppling mellan ett företags betalningsförmåga och omsättning eller förädlingsvärde innebär begränsningen per anläggning i själva verket en befrielse från CSPE över gränsvärdet, oberoende av hur omsättningen eller förädlingsvärdet ökar. Följaktligen kan det argument som Frankrike lägger fram i skäl 77 inte godtas.

(172) Slutligen, när det rör sig om begränsningen gällande förädlingsvärdet, noterar kommissionen att den faktiskt tycks ha en koppling till det berörda företagets betalningsförmåga. Även om man antar att CSPE skulle utgå från principen om betalningsförmåga, vilket Frankrike inte har visat, skulle begränsningen gällande förädlingsvärdet dock inte vara mindre selektiv eftersom den inte tillämpas på ett icke-diskriminerade sätt på alla företag som befinner sig i samma faktiska och rättsliga situation. I själva verket är begränsningen kopplad till förädlingsvärdet förbehållen industriföretag, och utesluter andra företag. Dessa andra företag skulle dock kunna ha en elförbrukning som berättigade dem till en begränsning av avgiften till 0,5 % av förädlingsvärdet. För övrigt är denna begränsning gällande förädlingsvärdet också förbehållen de företag som är tillräckligt stora för att uppnå en årlig förbrukning på 7 GWh. Detta stänger ute mindre företag som inte uppnår detta gränsvärde för förbrukning, även om det CSPE-belopp de betalar uppgår till 0,5 % av deras förädlingsvärde.

(173) Av dessa skäl konstaterar kommissionen att de olika begränsningar som föreskrivs i lagstiftningen medför en selektiv fördel till förmån för vissa företag eller ekonomiska sektorer och bekräftar således den analys som den lade fram i beslutet att inleda förfarandet av den 16 september 2014. Åtgärderna utgör faktiskt en fördel för sina mottagare, i förhållande till det referenssystem som föreskriver att samtliga slutförbrukare ska delta i systemet för att finansiera målen med CSPE. I detta avseende håller kommissionen varken med om Alfis ståndpunkt som beskrivs i skäl 68, eller Frankrikes i skäl 74–78.

(174) Slutligen, såsom beskrivs i skäl 164, har Frankrike inte visat att denna skillnad i behandling följer av avgiftssystemet. Bevisbördan ligger i det aktuella fallet på medlemsstaten.

([33]) I tribunalens domar slås det fast att under dessa omständigheter är åtgärden selektiv: Österrike mot kommissionen (T-251/11, ECLI: EU: T: 2014: 1060), och Tyskland mot kommissionen (T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281).

5.1.1.3 Inverkan på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna

(175) De företag som har gynnats av begränsningarna av CSPE per anläggning och gällande förädlingsvärde konkurrerar med företag i de övriga medlemsstaterna (metallindustri, pappersbruk, jordbruksbaserade livsmedel, den kemiska industrin etc.). Följaktligen kan begränsningarna per anläggning och gällande förädlingsvärde påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

(176) Kommissionen delar därför inte Frankrikes ståndpunkt, som beskrivs i skäl 79.

5.1.1.4 Slutsatser om förekomsten av stöd

(177) Av de skäl som tas upp i skäl 48–50 bekräftar kommissionen sina slutsatser från beslutet att inleda förfarandet, och anser således att begränsningarna per anläggning och gällande förädlingsvärdet utgör statligt stöd.

5.1.2 *Befrielser från CSPE som beviljats för egen förbrukning avsedd för elproduktion*

5.1.2.1 Stöd som kan tillskrivas staten och som beviljats med statliga medel

(178) Av samma skäl som skälen i avsnitt 5.1.1.1 bekräftar kommissionen att dessa befrielser kan tillskrivas staten och har beviljats med hjälp av statliga medel.

5.1.2.2 Inverkan på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna

(179) De företag som gynnas av dessa befrielser från CSPE (framför allt elproducenter som använder kärnkraftverk och vattenkraftverk med pumpning) konkurrerar med företag i andra medlemsstater. Följaktligen kan dessa befrielser påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

(180) Frankrike anser även att den befrielse från CSPE som beviljats egenförbrukande företag inte leder till någon snedvridning av konkurrensen eftersom flera länder, även inom EU, använder sig av samma typ av befrielser, såsom beskrivs i skäl 79.

(181) Enligt fast rättspraxis anses en åtgärd som genomförs av en medlemsstat vara snedvridande när den förbättrar konkurrenssituationen för en mottagare i förhållande till dennes konkurrenter ([34]). Detta är fallet när en åtgärd minskar de kostnader som ett företag normalt sett bär. Dessutom har domstolen redan beslutat att individuella åtgärder genom vilka en medlemsstat anpassar konkurrensvillkoren i en sektor till de villkor som råder i andra medlemsstater i förekommande fall ska klassificeras som statligt stöd ([35]).

5.1.2.3 Ekonomisk fördel och selektivitet

(182) Kommissionen noterar att skattebefrielsen vid första anblick utgör en fördel för egenförbrukarna. Såsom redan nämnts i skäl 162 ska CSPE betalas av slutförbrukare av el som är etablerade på Frankrikes territorium och CSPE-beloppet beräknas i förhållande till den mängd el som förbrukas. Genom att undanta en del av den egna förbrukningen från CSPE har staten sänkt de CSPE-avgifter som de stödmottagande företagen annars skulle ha behövt betala.

(183) Kommissionen har vidare undersökt om denna fördel var selektiv. För det första understryker kommissionen att referenssystemet, CSPE, beskrivs i skäl 165. Det utgörs av en avgift som ska betalas av samtliga slutförbrukare av el för deras elförbrukning. Avgiften tas ut för att finansiera stödåtgärder med specifika mål.

(184) För det andra ska kommissionen kontrollera om de aktörer som beviljats avgiftsfrihet för egen förbrukning för elproduktion beviljats denna i enlighet med logiken ett avgiftssystem för el. Energiförbrukningen för att producera el utgör en typ av (slutlig) elförbrukning. I detta sammanhang skiljer sig inte en elproducents elförbrukning från någon annan konsuments elförbrukning vad gäller målen med CSPE, och den delvisa befrielsen för den egna förbrukningen av el för elproduktion tycks leda till en omotiverad skillnad med avseende på målet med CSPE. Kommissionen slår därför fast att åtgärden vid första påseendet verkar vara selektiv eftersom den gör åtskillnad mellan företag som befinner sig i en i faktiskt och rättsligt hänseende jämförbar situation när det gäller målet med CSPE.

([34]) Se beslutet av den 17 september 1980, Phillip Morris, mål 730/79, ECLI:EU:C:1980:209, punkt 11.
([35]) Beslut av den 3 mars 2005, Wolfgang Heiser mot Finanzamt Innsbruck, C-172/03 ECLI:EU:C:2005:130.

(185) Frankrike menar dock att skattebefrielsen syftar till att undvika dubbelbeskattning, som är en princip som skattesystemen i allmänhet godtar.

(186) Utan befrielsen skulle den el som förbrukas av slutförbrukaren i själva verket innebära ett dubbelt uttag av CSPE: En gång för el A som används för att producera el B och en gång för el B som genererats från el A.

(187) Kommissionen har redan erkänt att undvikandet av dubbelbeskattning är något som i allmänhet återfinns i systemen för elförbrukningsavgifter ([36]), och även i andra skattesystem ([37]). Det rör sig även om den princip som lett fram till antagandet av artikel 14.1 a i direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003. Kommissionen godtar alltså det argument som Frankrike framfört och som beskrivs i skäl 111.

(188) Kommissionen anser följaktligen att de skattebefrielser som beviljats egenförbrukande företag för produktion av el är motiverade av arten hos och systematiken i CSPE-avgiftssystemet.

(189) Därför anser kommissionen att skattebefrielserna till förmån för egen förbrukning av el avsedd för elförbrukning inte utgör en selektiv fördel. Kommissionen slår fast att de befrielser från CSPE som beviljats egenförbrukande anläggningar som använder el för att producera el inte utgör statligt stöd.

5.1.2.4 Slutsatser om förekomsten av stöd

(190) Av de skäl som tas upp i skäl 178–189 slår kommissionen fast att de befrielser från CSPE som beviljats för egen förbrukning avsedd för elproduktion inte utgör statligt stöd.

(191) Kommissionen bekräftar på så sätt Frankrikes slutsatser, som tas upp i skäl 127, om att ingen anpassningsplan krävs för dessa mottagare.

5.1.3 *Befrielser från CSPE som beviljats för egen förbrukning av egengenererad el från högeffektiv kraftvärme och förnybar energi, gällande den del av CSPE som används för finansiering av dessa mål.*

5.1.3.1 Stöd som kan tillskrivas staten och som beviljats med statliga medel

(192) Av samma skäl som skälen i avsnitt 5.1.2.1 bekräftar kommissionen att dessa befrielser kan tillskrivas staten och har beviljats med hjälp av statliga medel.

5.1.3.2 Ekonomisk fördel och selektivitet

(193) Såsom redan nämnts i skäl 182–189 anser kommissionen att den partiella befrielse från CSPE som beviljats egenförbrukarna vid första anblick utgör en fördel för dem.

(194) Kommissionen granskade sedan om denna fördel var selektiv för egenförbrukning av egengenererad el från högeffektiv kraftvärme och förnybar energi.

(195) För det första beskrivs referenssystemet i skäl 165. Referenssystemet är CSPE, det vill säga en avgift som finansieras av samtliga elförbrukare och som har specifika mål.

(196) För det andra, när det rör sig om befrielsen från CSPE för egen förbrukning av el som produceras i anläggningar där förnybar energi eller högeffektiv kraftvärme används, gällande den del av CSPE som används för att finansiera förnybar energi och högeffektiv kraftvärme, anser kommissionen att de aktörer som omfattas av denna avgiftsfrihet befinner sig i samma faktiska och rättsliga situation som övriga parter som bidrar till CSPE med avseende på det mål som CSPE eftersträvar och regeln att samtliga slutförbrukare av el ska delta i systemet för att finansiera målen med CSPE.

(197) Kommissionen noterar att de som producerar egen el och som har valt att använda sig av förnybar energi eller högeffektiv kraftvärme för sin egen elförbrukning direkt bidrar till målen med de två åtgärder som CSPE ska

([36]) SA.46526, punkt 94.

([37]) I de förenade målen C-78/08–C-80/08, Paint Graphos m.fl. [2011], hänvisar domstolen till möjligheten att utgå från arten hos och den allmänna systematiken i det nationella skattesystemet för att motivera att kooperativ som delar ut samtliga sina vinster till sina medlemmar inte beskattas på kooperativ nivå om skatten tas ut av medlemmarna (punkt 71). ECLI:EU:C:2011:550.

finansiera, det vill säga stödet till produktion av förnybar energi och elproduktion vid anläggningar för högeffektiv kraftvärme. Frankrike har dock bekräftat att de som producerar sin egen el inte omfattas av stödåtgärderna för den egenförbrukade delen. Bara den el som överförs till elnätet kan omfattas av ekonomiskt stöd via CSPE. Med tanke på att egenproduktion av el från förnybara energikällor eller högeffektiv kraftvärme bidrar på samma sätt som el som överförs till elnätet till de mål gällande miljöskydd och energieffektivitet som eftersträvas av de stödåtgärder som finansieras genom CSPE anser kommissionen alltså att det är logiskt och ligger i linje med CSPE:s natur att befria dem som producerar sin egen el och som använder sig av förnybar energi eller högeffektiv kraftvärme för sin egen elförbrukning (och som inte fått något ekonomiskt stöd via CSPE för denna el) från den del av CSPE som syftat till att finansiera åtgärderna till stöd för förnybar energi respektive kraftvärme ([38]). Denna skattebefrielse utgör därmed inte en selektiv fördel.

(198) Det kan motiveras att man undantar dem som producerar sin egen el med hjälp av högeffektiv kraftvärme från den del av CSPE som finansierar stödet till kraftvärme. Detsamma gäller dock inte den del av CSPE som finansierar stöd till förnybar energi, såvida man inte också använder förnybar energi i kraftvärmeanläggningen. Detsamma gäller omvänt: Det kan motiveras att man undantar dem som producerar sin egen el med hjälp av förnybar energi från den del av CSPE som finansierar stödet till förnybar energi, men inte från den del av CSPE som finansierar stöd till kraftvärme, såvida man inte också använder högeffektiv kraftvärme i den aktuella anläggningen.

(199) Dessutom kan man inte heller motivera befrielser för egenproducenter som använder högeffektiv kraftvärme eller förnybar energi från den del av CSPE som finansierar övriga mål (framför allt de sociala rabatterna och avgiftsutjämningen). När det rör sig om finansieringen av dessa övriga mål befinner sig nämligen de egenproducenter som använder högeffektiv kraftvärme eller förnybar energi i en faktisk och rättslig situation som kan jämföras med övriga elförbrukares, med tanke på att deras egenproduktion inte bidrar till dessa andra mål.

(200) Kommissionen understryker likaså att de befrielser från CSPE som beviljats egenförbrukande anläggningar inte kan motiveras med ett mål av gemensamt intresse kopplat till en förbättrad hanteringen av efterfrågetoppar, vilket Frankrike påstått, eftersom detta mål av gemensamt intresse inte är ett mål som har att göra med med referenssystemet, dvs. CSPE. Även om man skulle utgå från att CSPE främjar ett sådant mål gör befrielsen för egen förbrukning inte i sig att man kan hantera efterfrågetoppar. I själva verket är egenförbrukarna alltid anslutna till elnätet, dels för att kunna överföra sitt produktionsöverskott och dels för att kunna använda sig av el från elnätet vid underhåll eller fel i sina anläggningar eller helt enkelt för att komplettera sin anläggning för egen förbrukning. Skattebefrielsen underställs dock inte något krav på att inte förbruka el från elnätet vid ökade behov.

(201) Frankrike har även framhållit att den partiella befrielsen för egen förbrukning kan motiveras i och med att egenförbrukarna har valt att inte använda sig av allmännyttiga eltjänster. Kommissionen menar emellertid att Frankrike inte har visat att CSPE fastställdes i förhållande till i vilken grad allmännyttiga eltjänster använts. Frankrike har således bekräftat att samtliga egenproducerande företag som omfattas av en partiell befrielse för egenproduktion är anslutna till det allmänna elnätet, och alltså samtliga har möjlighet att använda elnätet om det behövs för att överföra sitt elproduktionsöverskott eller för att förbruka el från elnätet om deras anläggning är defekt eller underhålls. Kommissionen noterar för övrigt att när det rör sig om den del av CSPE som syftat till att finansiera avgiftsutjämningen med de utomeuropeiska departementen befinner sig de företag som producerar sin egen el och slutkonsumenterna på franska fastlandet i samma situation eftersom varken de ena eller de andra gynnas av denna tjänst, utan utan finansierar den av solidaritetsskäl.

(202) Slutligen anser Frankrike att (den partiella) befrielsen motiveras genom direktiv 2003/96, där det föreskrivs att småskaliga elproducenter kan undantas från elskatt om de produkter som används för att producera denna el beskattas på annat håll (se skäl 76 och 111). Kommissionen framhåller i denna fråga att direktiv 2003/96 i sig inte kan tillämpas på CSPE, vilket Frankrike uppgav redan i sina skrivelser innan det formella granskningsförfarandet inleddes. Om det gick, eller om det vore lämpligt att tillämpa de styrande principerna i direktiv 2003/96 på CSPE, skulle man dessutom behöva slå fast att skattebefrielsen inte kan motiveras. Eftersom CSPE endast tas ut på el är den inte tillämplig på produkter (förutom el) som används för att producera denna el. På så sätt skulle tillämpningen av direktiv 2003/96 i själva verket leda till en bekräftelse av att CSPE faktiskt ska tas ut på el.

([38]) Se i samma avseende SA.38632, punkt 168, och SA.46526, av den4 maj 2018, EUT C C/158/2018.

5.1.3.3 Inverkan på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna

(203) De företag som gynnats av befrielserna från CSPE konkurrerar med företag i övriga medlemsstater. De egenförbrukare som tas upp här är inte elverk utan industribolag aktiva inom främst den kemiska industrin, järn- och stålindustrin och petrokemiindustrin, såsom framhållits av Frankrike och som påpekas i skäl 78. Följaktligen kan dessa befrielser påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

5.1.3.4 Slutsatser om förekomsten av stöd

(204) Kommissionen drar slutsatsen att de befrielser från CSPE som beviljats för egen förbrukning av el som producerats från förnybara energikällor och högeffektiv kraftvärme och som är avsedd för elproduktion inte utgör statligt stöd när det gäller den del av CSPE som är avsedd för finansiering av förnybar energi respektive högeffektiv kraftvärme. Däremot utgör befrielsen från den del av CSPE som är avsedd att finansiera andra CSPE-komponenter än stödet till förnybar energi och stödet till högeffektiv kraftvärme statligt stöd.

(205) Kommissionen godtar således de slutsatser som Frankrike drar i skäl 128–131.

5.1.4 *Befrielser som beviljats för egen förbrukning av el från andra källor än högeffektiv kraftvärme och förnybar energi*

5.1.4.1 Stöd som kan tillskrivas staten och som beviljats med statliga medel

(206) Av samma skäl som skälen i avsnitt 5.1.2.1 bekräftar kommissionen att dessa befrielser kan tillskrivas staten och har beviljats med hjälp av statliga medel.

5.1.4.2 Ekonomisk fördel och selektivitet

(207) Såsom redan nämnts i skäl 193 anser kommissionen att den partiella befrielse från CSPE som beviljats egenförbrukarna innebär en fördel för dem.

(208) Kommissionen anser också att de befrielser som beviljats egenförbrukarna, när den egna förbrukningen inte syftar till att i) producera el, eller när den egenproducerade och egenförbrukade elen inte kommer från ii) förnybar energi eller högeffektiv kraftvärme, ger mottagarna en selektiv fördel i förhållande till de företag som bidrar till CSPE och som befinner sig i samma faktiska situation som sina konkurrenter som betalar CSPE.

(209) Referenssystemet beskrivs i skäl 165. Som redan beskrivits är CSPE en avgift som i princip tillämpats på all elförbrukning i Frankrike som syftat till att finansiera åtgärder som har specifika mål.

(210) När den som åtnjuter skattebefrielsen är en egenförbrukare som inte använder den egna förbrukningen för att producera el, eller när den egenproducerade och egenförbrukade elen inte kommer från förnybar energi eller högeffektiv kraftvärme, befinner sig denne i samma faktiska och rättsliga situation som övriga konsumenter med avseende på målet med CSPE. Mottagaren förbrukar därmed el och dess egen produktion bidrar inte till något av målen med de åtgärder som finansieras genom CSPE.

(211) Kommissionen understryker likaså att de befrielser från CSPE som beviljats egenförbrukande anläggningar inte kan motiveras med att de främjar ett mål av gemensamt intresse kopplat till en förbättrad hantering av efterfrågetoppar, vilket Frankrike påstått, eftersom detta mål av gemensamt intresse inte är ett mål som har att göra med referenssystemet, dvs. CSPE. Även om man skulle utgå från att CSPE främjar ett sådant mål gör befrielsen för egen förbrukning inte i sig att man kan hantera efterfrågetoppar. I själva verket är egenförbrukarna alltid anslutna till elnätet, dels för att kunna överföra sitt produktionsöverskott och dels för att kunna använda sig av el från elnätet vid underhåll eller fel i sina anläggningar eller helt enkelt för att komplettera sin anläggning för egen förbrukning. Skattebefrielsen underställs dock inte något krav på att inte förbruka el från elnätet vid ökade behov.

(212) Frankrike har även framhållit att den partiella befrielsen för egen förbrukning kan motiveras i och med att egenförbrukarna har valt att inte använda sig av allmännyttiga eltjänster. Kommissionen menar emellertid att Frankrike inte har visat att CSPE fastställdes i förhållande till i vilken grad allmännyttiga eltjänster använts. Frankrike har därtill bekräftat att samtliga egenproducerande företag som omfattas av en partiell befrielse för egenproduktion är anslutna till det allmänna elnätet, och alltså samtliga har möjlighet att använda elnätet om

det behövs för att överföra sitt elproduktionsöverskott eller för att förbruka el från elnätet om deras anläggning är defekt eller underhålls. Kommissionen noterar för övrigt att CSPE också syftar till att finansiera avgiftsutjämningen i förhållande till de utomeuropeiska departementen. Men när det gäller finansieringen av avgiftsutjämningen är egenproducenterna och slutkonsumenterna på franska fastlandet i samma situation eftersom varken de ena eller de andra gynnas av denna tjänst, utan finansierar den av solidaritetsskäl. Dessutom bidrog de egenförbrukare som avses här inte heller till målet om utveckling av förnybar energi eller kraftvärme i och med att deras produktion – som per definition utgick från fossila källor och inte använde kraftvärme – till och med motverkade mot dessa mål.

(213) Frankrike har också angett att den partiella befrielsen för egenproduktion, upp till 240 GWh, gällde för alla. I denna fråga påpekar kommissionen att Frankrike har bekräftat att skattebefrielsen bara rörde vissa ekonomiska sektorer (se skäl 35 och 36). Vidare har domstolen i sin dom av den 21 december 2016 (kommissionen mot World Duty Free Group) ([39]) påmint om att en skatteåtgärd eller avgift är selektiv om det kan slås fast att den innebär att det görs skillnad mellan aktörer som med hänsyn till det berörda generella skattesystemets målsättning i faktiskt och rättsligt hänseende befinner sig i en jämförbar situation och att denna skillnad inte kan motiveras av systemets beskaffenhet och systematik; i skäl 161 och 162 har det visats att befrielsen från CSPE innebär att det görs skillnad mellan aktörer som med hänsyn till det berörda generella skattesystemets målsättning i faktiskt och rättsligt hänseende befinner sig i en jämförbar situation och att denna skillnad inte kan motiveras av systemets beskaffenhet och systematik.

(214) Kommissionen instämmer således inte i Frankrikes ståndpunkt som tas upp i skäl 111 och 112.

5.1.4.3 Inverkan på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna

(215) De företag som gynnats av befrielserna från CSPE konkurrerar med företag i övriga medlemsstater. De egenförbrukare som tas upp här är inte elverk utan industribolag aktiva inom främst kemisk industri, järn- och stålindustri och petrokemiindustri, såsom framhållits av Frankrike och som påpekas i skäl 78. Följaktligen kan dessa befrielser påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

5.1.4.4 Slutsatser om förekomsten av stöd

(216) Kommissionen konstaterar att de befrielser från CSPE som beviljats för den egna förbrukningen av el som inte är avsedd för elproduktion och som produceras från andra källor än förnybar energi och högeffektiv kraftvärme utgör statligt stöd.

5.1.5 *Allmän slutsats om förekomsten av stöd gällande de olika delarna av CSPE och om beräkningen av avgiftens storlek*

(217) Begränsningarna av CSPE per anläggning och gällande 0,5 % av förädlingsvärdet utgör statligt stöd.

(218) De befrielser som beviljats egenförbrukande anläggningar utgör stöd förutom om elen har förbrukats i syfte att producera el eller förutom om befrielsen rör egenförbrukad el från förnybar energi eller högeffektiv kraftvärme, för den andel av CSPE som finansierar förnybara energier respektive högeffektiv kraftvärme.

5.2 **Stödets olaglighet**

(219) Eftersom nedsättningarna av CSPE genomfördes innan systemet anmäldes till kommissionen har de franska myndigheterna inte uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 108.3 i EUF-fördraget.

(220) Följaktligen slår kommissionen fast att de begränsningar av CSPE gällande 0,5 % av förädlingsvärdet och per anläggning, liksom de skattebefrielser som beviljats egenförbrukarna, som utgör statligt stöd som är olagligt.

([39]) Dom av den 21 december 2016, kommissionen mot World Duty Free Group; de förenade målen C-20/15 P och C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, skäl 60; dom av den 21 december 2016, kommissionen mot Hansestadt Lübeck (Lübecks flygplats), C-524/14 P, ECLI:EU:C:2016:971, skäl 55 och 58.

5.3 **Analys av stödåtgärderna på grundval av bestämmelserna i de riktlinjer som är tillämpliga på nedsättningar av miljöskatter**

(221) Kommissionen kontrollerade först om CSPE kunde betraktas som en miljöskatt i den mening som avses i avsnitt 3.7.1 i 2014 års riktlinjer, punkt 151 i 2008 års riktlinjer och punkt 6 i 2001 års riktlinjer.

5.3.1 *CSPE är inte en miljöskatt i den mening som avses i avsnitt 3.7.1 i 2014 års riktlinjer, punkt 151 i 2008 års riktlinjer och punkt 6 i 2001 års riktlinjer.*

(222) De miljöskatter som avses i 2014 års riktlinjer (punkt 167) syftar till att öka kostnaderna för miljöskadliga beteenden för att avskräcka från dessa beteenden (och alltså höja nivån på miljöskyddet). En klassificering som miljöskatt den mening som avses i punkt 167 jämförd med punkt 19.15 i riktlinjerna innebär alltså att åtgärderna leder till beteendeförändringar i riktning mot mindre miljöskadliga beteenden, och integrerar miljökostnaderna för den berörda produkten eller tjänsten. En liknande definition av begreppet miljöskatt finns även i 2008 års riktlinjer (se punkt 70.14 jämförd med punkt 151 i riktlinjerna) och i 2001 års riktlinjer (punkt 6).

(223) I detta fall bestäms inte CSPE-beloppet av en stimulanseffekt som syftar till att minska förorenande beteenden eller till att internalisera miljöpåverkan av den el som förbrukas. Den specifika skattebasen har inte nödvändigtvis en negativ inverkan på miljön eftersom CSPE också tas ut på el som genereras från förnybara energikällor. I själva verket tas CSPE ut på all elförbrukning, oberoende av hur den el som förbrukas påverkar miljön. För övrigt syftar inte CSPE till att styra tillverkarna eller konsumenterna mot verksamheter är mer miljövänliga. Tvärtom skulle en minskad förbrukning innebära att man måste höja den CSPE som ska betalas för att täcka kostnaderna för produktionen av förnybar energi och de andra strategier som ska finansieras.

(224) Dessutom menar kommissionen att punkt 181 i 2014 års riktlinjer uttryckligen specificerar att ”[f]inansiering av stöd till energi från förnybara källor genom avgifter inriktas i sig inte på en negativ extern effekt och har därför ingen direkt miljöpåverkan”.

(225) CSPE är därmed ingen miljöskatt i den mening som avses i punkterna 167 och 181 i 2014 års riktlinjer, eller i punkterna 70.14 och 151 i 2008 års riktlinjer eller i avsnitt E.3.2 i 2001 års riktlinjer, trots att CSPE innebär en höjning av elpriset.

(226) Följaktligen instämmer kommissionen inte i Frankrikes bedömning av CSPE:s natur, som tas upp i skäl 82.

5.3.2 *Frankrike har inte bevisat att CSPE utgör en harmoniserad miljöskatt i den mening som avses i direktiv 2003/96/EG*

(227) Kommissionen understryker först och främst att Frankrike aldrig har bekräftat eller bevisat att CSPE utgjorde en harmoniserad miljöskatt i den mening som avses i direktiv 2003/96/EG. Tvärtom hävdar Frankrike att bestämmelserna i direktiv 2003/96/EG skulle vara analogt tillämpliga, och medger därmed, precis som innan förfarandet inleddes, att CSPE inte är en harmoniserad energiskatt i enlighet med direktiv 2003/96/EG.

(228) Dessutom påtalar kommissionen att CSPE inte kan betraktas som en harmoniserad skatt i enlighet med direktiv 2003/96/EG eftersom de intäkter som uppbärs inte går till den allmänna budgeten.

(229) Kommissionen bekräftar således de slutsatser som den formulerade i skäl 155 i beslutet att inleda förfarandet. Kommissionen godtar inte heller de synpunkter som Frankrike tar upp i skäl 81, 84 och 87.

5.3.3 *Avsnitt 3.7.1 i 2014 års riktlinjer och de tidigare riktlinjerna är inte tillämpliga som grund för åtgärdens förenlighet med den inre marknaden*

5.3.3.1 Avsnitt 3.7.1 i 2014 års riktlinjer och de tidigare riktlinjerna är inte tillämpliga som grund för åtgärdens förenlighet

(230) I och med att CSPE inte utgör en miljöskatt kan avsnitt 3.7.1 i 2014 års riktlinjer om nedsättningar av miljöskatter inte tillämpas.

(231) På samma sätt kan inte punkt 151 i 2008 års riktlinjer som fastställer villkoren för förenlighet hos nedsättningar av miljöskatter innan ikraftträdandet av 2014 års riktlinjer tillämpas.

(232) Kommissionen instämmer således inte i Frankrikes synpunkter, som beskrivs i skäl 88 och 90.

5.3.3.2 Punkterna 173–175 i 2014 års riktlinjer, punkterna 152–153 i 2008 års riktlinjer och punkt 49 i 2001 års riktlinjer kan inte, vare sig direkt eller analogt, tillämpas som grund för åtgärdens förenlighet med den inre marknaden

(233) Då det inte har bevisats att CSPE utgör en harmoniserad miljöskatt, eller ens en miljöskatt, vilket framgår av avsnitt 5.3.2, är punkterna 173–175 i 2014 års riktlinjer, punkterna 152–153 i 2008 års riktlinjer och punkt 49 i 2001 års riktlinjer inte tillämpliga på CSPE eftersom de endast gäller harmoniserade miljöskatter.

(234) Även om CSPE hade analyserats som en miljöskatt skulle den då vara en icke-harmoniserad miljöskatt för vilken 2014 års riktlinjer innehåller specifika förenlighetskriterier som anges i punkterna 176–178. Punkterna 173–175 i 2014 års riktlinjer kan alltså inte på något sätt tillämpas analogt.

(235) Av samma skäl ger inte punkterna 152 och 153 i 2008 års riktlinjer, om nedsättningar av harmoniserade skatter och som gällde innan den 1 juli 2014, någon giltig grund för en förenlighetsbedömning av nedsättningarna av CSPE, som inte är någon harmoniserad miljöskatt. 2008 års riktlinjer innehåller också förenlighetskriterier för icke-harmoniserade miljöskatter. Även om man utgår från att CSPE skulle kunna betraktas som en miljöskatt, som inte är harmoniserad, borde den således inte ha analyserats mot bakgrund av punkterna 152–153 i 2008 års riktlinjer, utan mot bakgrund av punkterna 154–159 i 2008 års riktlinjer.

5.3.4 *Bristande överensstämmelse med punkterna 176–178 i 2014 års riktlinjer och de tidigare riktlinjerna om CSPE skulle betraktas som en icke-harmoniserad miljöskatt*

(236) Kommissionen konstaterar att om CSPE hade klassificerats som en icke-harmoniserad miljöskatt, vilket i det aktuella fallet inte har bevisats av Frankrike, skulle nedsättningarna av CSPE ändå inte betraktas som förenliga.

5.3.4.1 Bristande överensstämmelse med punkterna 176–178 i 2014 års riktlinjer.

(237) För det första har det inte bevisats att det stöd som beviljats är tillämpligt på samma sätt på samtliga konkurrenter inom en och samma sektor, om de befinner sig i samma faktiska situation, vilket specificeras i punkt 177 a i 2014 års riktlinjer. Begränsningen av CSPE till 0,5 % av förädlingsvärdet, som endast gällde för industrikunder som förbrukar mer än 7 GWh, leder i synnerhet till diskriminering mellan konkurrenter som är aktiva inom samma sektor på marknaden: Även om CSPE har samma vikt i förhållande till förädlingsvärdet beviljas inte skattebefrielsen förrän förbrukningen uppnår ett visst gränsvärde, vilket faktiskt innebär att mindre företag inom en viss sektor inte kan få tillgång till åtgärden.

(238) För det andra, vilket specificeras i punkt 177 b i 2014 års riktlinjer, har inverkan av miljöavgiften utan nedsättning på ökningen av produktionskostnaderna, uttryckt som en andel av bruttoförädlingsvärdet per mottagare och för hela perioden 2003–2015, i detta fall inte kvantifierats tillräckligt. Mer allmänt har det inte bevisats att denna kostnadsökning, så som punkt 177 c i 2014 års riktlinjer kräver, inte kan överföras på kunderna utan att det skulle innebära en betydande minskning av försäljningen.

(239) För det tredje garanterar inte nedsättningarna av CSPE att den minimiavgift på 20 % som krävs i punkt 178 a betalas. Tvärtom verkar minimiavgiften på 20 % i en mängd fall inte ha betalats. Som ett exempel framgår det av de uppgifter som Frankrike skickat att under 2014 betalade 203 mottagare en nivå av CSPE som understiger 20 %.

(240) Även om man utgår från att CSPE ska klassificeras som en icke-harmoniserad energiskatt har det därför inte slagits fast att nedsättningarna av CSPE överensstämmer med avsnitt 3.7.1–2 i 2014 års riktlinjer.

5.3.4.2 Bristande överensstämmelse med 2008 års riktlinjer.

(241) För det första anser kommissionen att bestämmelserna i punkt 155 i dessa riktlinjer, enligt vilka Frankrike, för varje mottagare, ska överlämna en förteckning över sektorerna med en uttömmande beskrivning av dessa och av mottagarnas situation, inte har följts.

(242) För det andra har det inte bevisats att det stöd som beviljats är tillämpligt på samma sätt på samtliga konkurrenter inom en och samma sektor som befinner sig i samma faktiska situation, så som krävs enligt punkt 158 i 2008 års riktlinjer, Begränsningen av CSPE till 0,5 % av förädlingsvärdet, som endast gällde för industrikunder som förbrukar mer än 7 GWh, leder i synnerhet till diskriminering mellan konkurrenter som är aktiva inom samma sektor på marknaden (se skäl 237).

(243) För det tredje har det inte bevisats att skatten utan nedsättning skulle leda till en avsevärd ökning av produktionskostnaderna, för varje sektor eller för varje kategori av enskilda mottagare som omfattas av begränsningen per anläggning, så som krävs enligt punkt 158 b i 2008 års riktlinjer.

(244) För det fjärde har det inte bevisats att den kostnadsökning som följer av tillämpningen av CSPE inte skulle kunna föras över på kunderna utan att det leder till en stor minskning av försäljningen, så som punkt 158 c i 2008 års riktlinjer kräver.

(245) För det femte har det inte bevisats att det CSPE-belopp som betalats av stödmottagarna motsvarar varje mottagares miljöresultat jämfört med resultatet av den bästa tekniken, eller att samtliga mottagare betalar minst 20 % av CSPE, så som krävs enligt punkt 159 i 2008 års riktlinjer. Tvärtom har det fastställts att vissa mottagare har betalat mindre än 20 % av CSPE, i motsats till bestämmelserna i punkt 178 a. Exempelvis framgår det av de uppgifter som Frankrike skickat att ett stort antal mottagare för vissa år betalade en nivå av CSPE som understiger 20 % under 2014.

(246) Kommissionen instämmer således inte i Frankrikes synpunkter, som beskrivs i skäl 90.

5.3.4.3 Bristande överensstämmelse med 2001 års riktlinjer ([40])

(247) Med tanke på de nivåer av CSPE som betalats av mottagarna, som ibland varit mycket låga, anser kommissionen för det första att nedsättningarna av CSPE inte följer bestämmelserna i punkt 51.1 b i dessa riktlinjer, som föreskriver att ”de företag som beviljats nedsättningen likväl [ska] betala en betydande del av den nationella avgiften”. Exempelvis verkar 202 mottagare ha betalat mindre än 20 % av CSPE de år för vilka Frankrike inkommit med detaljerade uppgifter per mottagare.

(248) Dessutom måste skatten i fråga ha en positiv effekt på miljöskyddet, i enlighet med punkt 51.2 b. I själva verket syftar CSPE, åtminstone delvis, till att finansiera avgiftsutjämning och sociala rabatter, och alltså inte uteslutande till att ha en positiv effekt på miljöskyddet. Dessutom är det inte skatten i sig som har en positiv effekt när det gäller miljön utan endast de åtgärder som till viss del finansieras av CSPE, vilket innebär att punkt 51 och följande i 2001 års riktlinjer inte är tillämpliga på det aktuella ärendet.

(249) När det gäller begränsningen av CSPE till 0,5 % av förädlingsvärdet, som infördes efter det att CSPE infördes, har Frankrike för det tredje inte visat att man beslutade om skattebefrielsen i samband med utarbetandet av CSPE eller att den skulle vara motiverad av en betydande förändring av de ekonomiska betingelserna, som försätter företagen i en särskilt svår konkurrenssituation Nedsättningen av CSPE överskrider inte den ökning av kostnaderna som orsakats av förändringar i de ekonomiska betingelserna sedan avgiftens införande. Det har följaktligen inte bevisats att de nedsättningar av CSPE som beviljats av Frankrike för perioden 2003–2011 uppfyller kraven i punkt 51.2 b i 2001 års riktlinjer. När det rör sig om begränsningen per anläggning av CSPE begränsades denna inte heller till tio år i enlighet med punkt 51.1 i 2001 års riktlinjer.

(250) Kommissionen instämmer således inte i Frankrikes synpunkter, som beskrivs i skäl 89.

([40]) Meddelande från kommissionen – Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön (EGT C 37, 3.2.2001, s. 3).

5.4 **CSPE-nedsättningarnas överensstämmelse med avsnitt 3.7.2 i 2014 års riktlinjer och med artikel 107.3 c i EUF-fördraget**

(251) Kommissionen har utvärderat om nedsättningen av CSPE, i den mån som CSPE syftar till att finansiera förnybar energi, överensstämmer med avsnitt 3.7.2 (”Stöd i form av minskningar av finansieringsstödet för energi från förnybara källor”) och avsnitt 3.7.3 (”Övergångsregler för stöd som beviljas för att minska bördan med anknytning till finansiering av stöd till energi från förnybara källor”) i 2014 års riktlinjer. Kommissionen har också utvärderat om nedsättningen, i den mån som CSPE syftar till att finansiera andra stödåtgärder än stöd till förnybar energi, överensstämmer med artikel 107.3 i EUF-fördraget.

5.4.1 *CSPE-nedsättningarnas överensstämmelse i den mån som CSPE finansierar elproduktion från förnybara energikällor*

(252) Avsnitt 3.7.2 i 2014 års riktlinjer visar hur kommissionen analyserar huruvida stöd i form av minskningar av finansieringsstödet för energi från förnybara källor är förenligt med den inre marknaden. I den mån som CSPE delvis finansierar produktionen av el från förnybara energikällor har kommissionen analyserat förenligheten hos nedsättningen av de delar av CSPE som anslagits till finansieringen av produktion från förnybara energikällor mot bakgrund av avsnitten 3.7.2 och 3.7.3 i 2014 års riktlinjer.

(253) I punkt 182 i 2014 års riktlinjer förklaras det att i den mån kostnader för att finansiera stöd till förnybar energi återkrävs från energikonsumenterna, bör dessa återkrävas på ett sätt som inte leder till diskriminering mellan energikonsumenter, men att vissa riktade lättnader avseende dessa kostnader ändå kan visa sig nödvändiga för att säkra en tillräcklig finansieringsbas för stöd till energi från förnybara källor och följaktligen bidra till att uppnå de mål beträffande förnybar energi som fastställts på EU-nivå. För att undvika att företag som särskilt påverkas av finansieringskostnaderna för stöd till förnybar energi drabbas av en påtaglig konkurrensnackdel, kan det hända att medlemsstaterna vill bevilja en partiell ersättning för dessa merkostnader. Utan sådan ersättning kan finansieringen av stödet till förnybar energi bli ohållbar och allmänhetens inställning till ambitiösa stödåtgärder för förnybar energi bli mer negativ.

5.4.1.1 Nedsättningar som begränsats till den del av CSPE som finansierar förnybar energi

(254) Inledningsvis framhåller kommissionen att Frankrike menar att stödet till elproduktion från förbränning av avfall ska uppgå till 50 % för att betraktas som stöd till förnybar energi. Kommissionen håller med om denna analys eftersom Frankrike har motiverat denna procentandel på grundval av offentlig statistik (Internationella energiorganet och Eurostat), såsom anges i skäl 134, som visar att det avfall som förbränns står för 50 % av det biologiskt nedbrytbara avfallet och följaktligen utgör förnybara energikällor i enlighet med punkt 19.5 och 19.6 i 2014 års riktlinjer.

(255) Punkt 184 i 2014 års riktlinjer anger att för att garantera att stödet bidrar till att underlätta finansiering av stöd till energi från förnybara källor måste medlemsstaterna kunna visa att de merkostnader som avspeglas i de högre priser som stödmottagarna får bära endast är följden av stöd till förnybar energi. De merkostnader som uppstår på grund av den del av CSPE som finansierar förnybar energi får alltså inte överskrida beloppet för de bidrag som syftar till att finansiera stödet till förnybar energi.

(256) I detta fall kontrollerade CRE att de avgifter som tagits upp från slutförbrukarna för stöd till förnybar energi inte överskred kostnaden för stödet till förnybar energi (och alla andra strategier som finansieras av CSPE), vilket förklaras i skäl 14 och 15. CRE kontrollerade framför allt om de kostnader som deklarerats av de förpliktigade köparna med avseende på finansieringen av stödet till förnybar energi inte överskred stödkostnaderna, det vill säga skillnaden mellan de belopp som betalades av de förpliktigade köparna till producenterna av förnybar energi och de marknadspriser som de förpliktigade köparna fått när de sålt el som producerats från förnybara energikällor. CRE har till och med tagit fram en metod för fastställande av det referensmarknadspris som uppmuntrar operatörer att sälja el som producerats från förnybara energikällor på ett effektivt sätt. Följaktligen slår kommissionen fast att bestämmelserna i punkt 184 i 2014 års riktlinjer uppfylls.

5.4.1.2 Stöd som begränsats till elintensiva sektorer och företag som är exponerade för internationell handel.

(257) I punkterna 185 och 186 i 2014 års riktlinjer anges det att stödet bör begränsas till sektorer som är exponerade för en risk avseende sin marknadssituation på grund av kostnaderna för finansieringen av stöd till energi från förnybara källor.

(258) Stödet får dessutom bara beviljas om företaget tillhör någon av de sektorer som finns förtecknade i bilaga 3 till 2014 års riktlinjer, eller om de tillsammans har en elintensitet på minst 20 % och en exponering i förhållande till internationell handel på minst 4 % på EU-nivå.

(259) En förteckning över gruv- och tillverkningsindustrier som inte ingår i bilaga 3 till 2014 års riktlinjer med en exponering i förhållande till internationell handel på minst 4 % finns i bilaga 5 till 2014 års riktlinjer.

(260) Kommissionen noterar att Frankrike har erkänt att företag har beviljats nedsättningar av eller befrielser från CSPE trots att de inte hade rätt till stöd mot bakgrund av kriterierna i 2014 års riktlinjer, antingen eftersom de inte var verksamma inom någon av de sektorer som avses i bilagorna 3 och 5 till 2014 års riktlinjer, eller för att de var verksamma inom en sektor i bilaga 5 till samma riktlinjer men inte uppnådde en elintensitet på minst 20 %.

5.4.1.3 Proportionalitet mot bakgrund av avsnitt 3.7.2 i 2014 års riktlinjer.

(261) I punkt 188 i 2014 års riktlinjer anges det att stödet är proportionellt om stödmottagarna betalar minst 15 % av merkostnaderna utan nedsättning.

(262) I punkt 189 i samma riktlinjer medges det dessutom att, på grund av den betydande ökningen av de tilläggsavgifter som tas ut för att finansiera förnybar energi, skulle ett bidrag på 15 % av tilläggsavgiften kunna överstiga vad de företag som berörs särskilt mycket av bördan klarar. Följaktligen kan medlemsstaterna begränsa tilläggsavgiften till 4 % av företagets förädlingsvärde om företaget har en elintensitet som understiger 20 %, och 0,5 % av förädlingsvärdet om detta företags elintensitet är minst 20 %.

(263) I det aktuella fallet konstaterar kommissionen att bara under 2014 har åtminstone 124 mottagare betalat en nivå av CSPE (avsedd att finansiera stödet till förnybar energi) som understiger 15 % och som följaktligen inte uppfyller kraven i punkt 188 i 2014 års riktlinjer. Dessutom har Frankrike beviljat nedsättningar av CSPE på 0,5 % av förädlingsvärdet enligt ett förbrukningskriterium, och inte enligt ett uttryckligt kriterium för elintensitet. På samma sätt motsvarar kriteriet om begränsning av CSPE per anläggning inte kriteriet gällande elintensitet i 2014 års riktlinjer. Därför slår kommissionen fast att Frankrike inte har bevisat att proportionalitetsbestämmelserna i 2014 års riktlinjer har uppfyllts helt. Kommissionen godtar således inte Frankrikes synpunkter som sammanfattas i skäl 105 och 106.

5.4.1.4 Anpassningsplan

(264) I punkterna 193 och 194 i 2014 års riktlinjer föreskrivs det att medlemsstaterna ska tillämpa de kriterier för stödberättigande och proportionalitet som anges i avsnitt 3.7.2 i dessa riktlinjer från 2014, senast den 1 januari 2019. Kommissionen noterar att Frankrike har lagt fram en anpassningsplan som föreskriver en gradvis ökning av det minsta belopp som ska betalas, för att nedsättningen av den del av CSPE som syftat till att finansiera stödet till hållbar energi ska överensstämma med bestämmelserna i avsnitt 3.7.2 i 2014 års riktlinjer senast den 1 januari 2019. Frankrike beslutade dessutom att avskaffa CSPE 2016.

(265) Enligt punkt 195 i 2014 års riktlinjer tillåts en anpassningsplan för en gradvis anpassning till de stödnivåer som tillämpningen av kriterierna för stödberättigande och proportionalitet i avsnitt 3.7.2 i dessa riktlinjer indikerar, för att undvika en drastisk ökning av den tilläggsavgift som ska betalas av enskilda företag.

(266) Dessutom preciseras det i punkt 196 i dessa riktlinjer att i den mån stöd beviljats för en period som föregår riktlinjernas ikraftträdande ska anpassningsplanen även föreskriva en gradvis tillämpning av dessa kriterier för den tidigare perioden.

(267) I enlighet med punkt 197 i 2014 års riktlinjer, i den mån stöd i form av nedsättning av eller befrielse från de avgifter som finansierar produktion av el från förnybara energikällor beviljades före den dag då dessa riktlinjer börjar tillämpas till företag som inte är stödberättigade enligt avsnitt 3.7.2, kan detta stöd förklaras förenligt förutsatt att anpassningsplanen förutsätter att ett minsta eget bidrag på 20 % av tilläggsavgiften uppnås före den 1 januari 2019.

(268) De uppgifter som Frankrike skickat in, endast för de år som landet har statistik över, har gjort det möjligt att visa att under dessa år har ett stort antal mottagare beviljats nedsättningar som överskrider de nedsättningsnivåer som tillåts i 2014 års riktlinjer. Under 2004 betalade exempelvis 124 av de företag som beviljades begränsningen av CSPE till 0,5 % av förädlingsvärdet en elavgift som understeg 15 %, och 202 betalade en elavgift som understeg 20 % av dess högsta nivå. Dessutom har 27 av de företag som omfattades av begränsningen per anläggning betalat mindre än 15 % av CSPE, och 39 företag mindre än 20 % av CSPE. Dessutom noterar kommissionen att de 934 företag som beviljats begränsningen av CSPE till 0,5 % av förädlingsvärdet tillhör 135 olika verksamhetssektorer (131 Nace-koder), dvs. en större bas än den som tillåts i bilaga 3 (68 Nace-koder) i 2014 års riktlinjer.

(269) Följaktligen har Frankrike skickat in en anpassningsplan som syftar till att återföra de nedsättningsnivåer som beviljats inom ramen för åtgärderna i fråga till nivåer som överensstämmer med 2014 års riktlinjer och till att fastställa de CSPE-nivåer som ska betalas. Närmare uppgifter om och villkoren för denna anpassningsplan presenteras i avsnitt 4.4. Kommissionen anser först och främst att anpassningsplanen följer bestämmelserna i artikel 3.7.3 i 2014 års riktlinjer. Frankrike har särskilt åtagit sig att för de mottagare som tillhör någon av de sektorer som anges i bilaga 3 till 2014 års riktlinjer och för de mottagare som både har en elintensitet på minst 20 % och som tillhör en av de sektorer som anges i bilaga 5 till 2014 års riktlinjer kontrollera att det CSPE-belopp som betalats för att finansiera stödet till förnybar energi åtminstone uppgår till något av följande värden:

— 15 % av det CSPE-belopp som var avsett för finansieringsstöd till förnybar energi.

— 4 % av företagets förädlingsvärde om det aktuella företaget har en elintensitet som understiger 20 %.

— 0,5 % av företagets förädlingsvärde om företaget har en elintensitet som motsvarar eller överskrider 20 %.

(270) När det gäller andra mottagare har Frankrike åtagit sig att kontrollera att det CSPE-belopp som betalats för finansieringen av stödet till förnybar energi åtminstone uppnår den bidragsnivå som krävs i anpassningsplanen baserat på den gradvisa formel som beskrivs i skäl 140. Slutligen har Frankrike förklarat att om det bidrag som betalas av en mottagare inte motsvarar det belopp som krävs i anpassningsplanen ska skillnaden mellan det bidrag som redan betalats och det bidrag som ska betalas i enlighet med anpassningsplanen återkrävas.

(271) I enlighet med punkt 197 i 2014 års riktlinjer har Frankrike åtagit sig att kontrollera att aktörer som enligt avsnitt 3.7.2 i riktlinjerna inte varit stödberättigade, men som har beviljats nedsättningar av CSPE innan den 1 juli 2014, betalar minst 20 % av den CSPE som syftat till att finansiera stödet till förnybar energi. När så är fallet krävs ingen ytterligare anpassning. Om detta inte är fallet ska en plan för gradvis anpassning tillämpas, där det årliga CSPE-belopp som ska betalas gradvis höjs för att senast den 1 januari 2019 uppgå till 20 % av den CSPE som avsåg finansiering av stödet till förnybar energi. Om det bidrag som betalats av en mottagare inte motsvarar det belopp som krävs i anpassningsplanen föreskriver Frankrike att skillnaden mellan det bidrag som redan betalats och det bidrag som ska betalas enligt anpassningsplanen ska återkrävas. Eftersom Frankrike beslutade sig för att avskaffa CSPE 2016 räcker det om anpassningsplanen sträcker sig fram till den 31 december 2015.

(272) Mottagare som enligt avsnitt 3.7.2 i 2014 års riktlinjer inte varit stödberättigade och som inte har beviljats nedsättningar av CSPE innan den 1 juli 2014 bör betala 100 % av den CSPE som avsåg finansiering av stödet till förnybar energi senast den 1 januari 2019.

(273) Kommissionen konstaterar att den version av anpassningsplanen som föreslogs av Frankrike den 23 november 2017 och som beskrivs i avsnitt 4.4 utgår från en utförlig och detaljerad analys av situationen för varje mottagare med avseende på CSPE. Därför anser kommissionen att Frankrike har följt punkterna 198–200 i 2014 års riktlinjer.

(274) Slutligen noterar kommissionen att det enligt bestämmelserna i punkt 248 i 2014 års riktlinjer är godtagbart att anpassningsplanen utgår från 2011. I enlighet med samma punkt anser kommissionen att de nedsättningar som tillämpats på den del av CSPE som avsåg finansiering av stödet till förnybar energi innan den 1 januari 2011 kan förklaras vara förenliga med den inre marknaden.

5.4.1.5 Slutsats om åtgärdens förenlighet med den inre marknaden

(275) På grundval av de uppgifter som presenteras i skäl 115–148 slår kommissionen fast att den anpassningsplan som lagts fram av Frankrike och som beskrivs i avsnitt 4.4 är förenlig med avsnitt 3.7.3 i 2014 års riktlinjer i den mån den avser den del av CSPE som syftat till att finansiera stödet till förnybar energi. På samma sätt är de befrielser från CSPE, i den mån CSPE finansierar produktionen av el från förnybar energi, förenliga med avsnitt 3.7.3 i 2014 års riktlinjer och med artikel 107.3 c i EUF-fördraget, under förutsättning att de nedsättningar som beviljats inte överskrider de nedsättningar som tillåts på grundval av anpassningsplanen och att det minimibelopp av den del av CSPE som avser finansiering av stödet till förnybar energi enligt beskrivningen i skälen 269–272 har betalats.

(276) Däremot slår kommissionen fast att alla stödbelopp som överstiger de nivåer som tillåts i anpassningsplanen betraktas som oförenliga med den inre marknaden och ska återkrävas. Kommissionen godkänner i detta avseende anpassningsplanens genomförandevillkor, såsom Frankrike definierat dem, i avsnitt 4.4 i detta beslut.

5.4.2 *CSPE-nedsättningarnas förenlighet med den inre marknaden i den mån CSPE finansierar andra energistrategier än utvecklingen av elproduktion från förnybara energikällor*

(277) Kommissionen menar först och främst att CSPE-nedsättningarnas förenlighet med den inre marknaden i den mån CSPE finansierar andra stödordningar än stöd till produktion av el från förnybara energikällor varken kan utvärderas mot bakgrund av avsnitt 3.7.1 i 2014 års riktlinjer eller avsnitt 3.7.2 och 3.7.3 i samma riktlinjer.

(278) Kommissionen anser dessutom att de nedsättningar av CSPE som beviljats för systemen för stöd till kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter inte kan klassificeras som ”miljöskatter” av de skäl som redan tagits upp i skälen 223–225.

(279) Avsnitt 3.7.2 och 3.7.3 i riktlinjerna är dessutom bara tillämpliga på nedsättningar av avgifter som avser finansiering av stöd till förnybar energi. De omfattar alltså inte nedsättningarna av tilläggsavgifter som avser finansiering av åtgärder till stöd för kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter.

(280) Ingen annan riktlinje tycks vara tillämplig på de nedsättningar av dessa delar av CSPE som beviljats, och kommissionen har därför granskat dessa åtgärders förenlighet med den inre marknaden mot bakgrund av artikel 107.3 c i EUF-fördraget. Kommissionen skulle kunna förklara en stödåtgärd förenlig direkt enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget om den bidrar till ett mål av gemensamt intresse, är lämplig och nödvändig för att uppnå detta mål, är proportionerlig och om de positiva effekterna är större än de negativa effekterna på konkurrensen och handeln.

(281) Kommissionen har redan slagit fast att befrielser från avgifter, utöver de som är avsedda för finansieringen av förnybar energi, kan anses ha ett mål av gemensamt intresse. Kommissionen har framför allt i sina beslut gällande statligt stöd SA.38635 ([41]) och SA.42393 ([42]) framhållit att nedsättningar av avgifter på el som syftar till att finansiera högeffektiv kraftvärme kan anses bidra till ett mål av gemensamt intresse samt anses vara lämpliga och nödvändiga för att uppnå detta mål, om de är nödvändiga för att upprätthålla de avgifter som säkerställer finansieringen till stöd för denna strategi, som i sig utgör en strategi av gemensamt intresse.

(282) Kommissionen har undersökt huruvida de delar av CSPE som syftat till att finansiera högeffektiv kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter har ett mål av gemensamt intresse och om nedsättningarna varit nödvändiga för att bevara finansieringsstabiliteten för dessa strategier:

5.4.2.1 Mål av gemensamt intresse

Högeffektiv kraftvärme

(283) I artikel 38 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU ([43]) definieras högeffektiv kraftvärme som något som möjliggör energibesparingar, som beräknas enligt bilaga II till direktivet. Enligt denna bilaga II ska den högeffektiva kraftvärmen uppfylla två kriterier. För det första ska kraftvärmeproduktion innebära besparingar av primärenergi på minst 10 % jämfört med referensvärdena för separat produktion av värme och el. För det andra får produktion i småskaliga kraftvärmepannor och mikrokraftvärmepannor, vilken leder till primärenergibesparingar, betecknas som högeffektiv kraftvärme.

([41]) EUT C 336, 6.10.2017.
([42]) EUT L 258, 6.10.2017.
([43]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

(284) Som anges i skäl 10 b har Frankrike i det aktuella fallet förklarat att de kraftvärmeanläggningar som finansierats genom CSPE dels var kraftvärmeanläggningar vars energiverkningsgrad översteg 65 % och dels högeffektiva kraftvärmeanläggningar med naturgas med mer än 12 MW. Frankrike har bekräftat att alla dessa anläggningar uppfyller kriterierna för högeffektiva anläggningar enligt definitionen i direktiv 2012/27/EE ([44]).

(285) Kommissionen delar för övrigt Frankrikes syn på att stödet till förbränning av icke biologiskt nedbrytbart avfall som används för högeffektiv kraftvärme också kan likställas med stöd till högeffektiv kraftvärme (se även skäl 134).

(286) Kommissionen konstaterar att främjandet av högeffektiv kraftvärme erkänns som ett mål av gemensamt intresse eftersom detta bidrar till en effektiv energiproduktion och minskar koldioxidutsläppen, men att dessa positiva externaliteter inte helt återspeglas i priset, i och med att högeffektiv kraftvärme i regel inte utvecklas spontant utan ytterligare stöd (se punkt 51 i 2008 års riktlinjer). Det är därför som kommissionen godtar driftsstöd till högeffektiv kraftvärme (se punkterna 138, 139 och 151 i 2014 års riktlinjer, avsnitt 3.1.7. i 2008 års riktlinjer samt avsnitt E.3.4. i 2001 års riktlinjer) ([45]). Kommissionen instämmer således i Frankrikes synpunkter, som beskrivs i skäl 99.1.

Gemensamt intresse av en nedsättning av CSPE avsedd att finansiera avgiftsutjämning

(287) Kommissionen konstaterar först och främst att finansieringen av åtgärder som syftat till att begränsa energikostnaderna i avlägsna regioner faktiskt har ett mål av gemensamt intresse. Denna finansiering motiveras till att börja med genom det krav på regional sammanhållning som fastställs i artikel 3.3 i EU-fördraget. Dessutom preciseras det i artikel 174 i EUF-fördraget att unionen ska ”utveckla och fullfölja sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning. Unionen ska särskilt sträva efter att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna. Bland de berörda regionerna ska särskild hänsyn tas till dels landsbygdsområden, dels områden som påverkas av strukturomvandlingar och dels regioner med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar, såsom de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet, öregioner, gränsregioner och bergsregioner.” Slutligen framhålls i artikel 349 i EUF-fördraget behovet av att ta hänsyn till de yttersta randområdenas särdrag och begränsningar.

(288) Vad gäller de yttersta randområdena, som i hög grad gynnas av ”avgiftsutjämningen”, framhöll kommissionen själv i sitt senaste meddelande om de mest avlägsna regionerna ([46]) behovet av att ”öka ansträngningarna för att göra det möjligt för de yttersta randområdena att dra full nytta av medlemskapet i EU och att ta vara på de möjligheter som globaliseringen medför”. När det gäller energisektorn erkänner kommissionen uttryckligen att det är problematiskt att dessa territorier inte är anslutna till de kontinentala energinäten, och att det därför krävs subventioner för att undvika för höga elpriser.

(289) Dessutom har kommissionen redan godkänt åtgärder som finansieras av medlemsstaterna till förmån för territorier som inte är anslutna i tillräcklig utsträckning, i syfte att begränsa elpriset, för att undvika en alltför stor skillnad jämfört med priserna på fastlandet ([47]).

(290) Följaktligen slår kommissionen fast att det finns ett mål av gemensamt intresse som eftersträvas genom den del av CSPE som anslagits till finansieringen av ”avgiftsutjämningen”.

(291) Kommissionen instämmer således i Frankrikes synpunkter, som beskrivs i skäl 99.2.

Gemensamt intresse av en nedsättning av CSPE avsedd att finansiera sociala rabatter

(292) Kommissionen understryker i första hand att den del av CSPE som är avsedd att finansiera sociala rabatter har ett mål av gemensamt intresse. Detta framgår tydligt av artikel 3 i EU-fördraget och artikel 174 i EUF-fördraget, som uttryckligen fastställer att social och ekonomisk sammanhållning är ett av EU:s mål.

([44]) Meddelande från de franska myndigheterna av den 20 december 2016, s. 16.
([45]) Kommissionen har genom ett beslut av den 16 september 2016 godkänt den franska stödordningen till kraftvärme, SA.43719.
([46]) COM(2017) 623 final, 24.10.2017.
([47]) SA.32060: ”Alleged illegal State aid for discharging Public Service Obligations in the Non Interconnected Islands in Greece”.

(293) Dessa mål tas också upp i EU:s sekundärrätt på elområdet. I synnerhet anges i skäl 45 i direktiv 2009/72/EG (energidirektivet) att ”[m]edlemsstaterna bör tillförsäkra hushållskunder och […] små företag rätten att få tillgång till el av en bestämd kvalitet till priser som kan jämföras enkelt och klart samt är transparenta och rimliga. ” I skäl 53 i detta direktiv välkomnas antagandet av åtgärder och utarbetandet av nationella handlingsplaner för att bekämpa energifattigdom. Dessutom krävs det uttryckligen i artikel 3.7 i direktivet att medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att skydda slutkonsumenterna och särskilt utsatta kunder. Slutligen framhålls i kommissionens meddelande ”Ren energi för alla i Europa” att det är nödvändigt skydda de mest utsatta konsumenterna ([48]).

(294) Följaktligen slår kommissionen fast att det finns ett mål av gemensamt intresse som eftersträvas genom den del av CSPE som anslagits till finansieringen av sociala rabatter.

(295) Kommissionen instämmer därför i de synpunkter som formulerats av sammanslutningen Uniden, som beskrivs i skäl 71, och Frankrikes synpunkter i skäl 99.3.

5.4.2.2 Åtgärdernas lämplighet och nödvändighet

(296) Kommissionen kontrollerade sedan om nedsättningarna av CSPE kan anses vara nödvändiga för att säkerställa att finansieringen av åtgärderna till stöd för högeffektiv kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter upprätthålls.

(297) Kommissionen medger att nedsättningar av CSPE som avser finansieringen av sociala rabatter, som beviljats elintensiva företag, kan motiveras av behovet av att säkerställa tillräcklig finansiering av åtgärden genom att undvika att ett högt CSPE-belopp blir alltför betungande för företag som är särskilt känsliga för de tilläggsavgifter som tillämpas på elförbrukningen, det vill säga elintensiva företag som är exponerade för internationell handel. En alltför betungande avgift skulle kunna leda till att företag stänger ner och vara till men för en hållbar finansiering av stödåtgärderna och i slutändan de mål som stödåtgärderna syftar till att uppnå.

(298) För att undvika att de elförbrukare som drabbas särskilt av kostnaderna för att finansiera högeffektiv kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter, det vill säga företag som är både elintensiva och exponerade för internationell handel, hamnar i konkurs eller måste utlokalisera verksamheten till länder utanför EU, kan det visa sig nödvändigt att sänka de avgifter som tas ut på elförbrukningen. Konkurs eller utlokalisering av alltför många företag kan nämligen urholka den finansiella basen. I stället för att betala ett lägre CSPE-belopp skulle dessa företag då inte alls bidra till finansieringen av elavgiften, vilket skulle innebära att övriga konsumenter får betala mer för att finansiera stödet till högeffektiv kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter, något som skulle minska deras acceptans för åtgärderna.

(299) Kommissionen noterar i detta sammanhang att Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet har fastställt ett energieffektivitetsmål på 20 % och innehåller nationella mål, som den högeffektiva kraftvärmen i hög grad kan bidra till att uppnå. Den 23 oktober 2014 fastställde dessutom Europeiska rådet ett mål om att energieffektiviteten skulle förbättras med 27 % fram till 2030.

(300) Följaktligen kan det finnas ett stort behov av finansiering till högeffektiv kraftvärme. Detta är fallet i Frankrike eftersom CSPE till omkring 25 % (motsvarande 1,7 miljarder euro) anslås till finansieringen av kraftvärme. Dessutom läggs den tilläggsavgift som avser finansiering av kraftvärme till de andra delarna av CSPE, bland annat den som avser finansiering av förnybar energi (2,7 miljarder euro).

(301) Bördan ökar ytterligare i och med finansieringen av ”avgiftsutjämningen” och de sociala rabatterna, som läggs på de andra delarna av CSPE. Dessa CSPE-delar, ”avgiftsutjämningen” och de sociala rabatterna, står tillsammans för 34 % av CSPE under perioden 2003–2014 och 12,7 miljarder euro.

(302) Kommissionen medger att med tanke på CSPE:s relativa storlek (CSPE-beloppet uppgår till 19,5 EUR/MWh, jämfört med ett Day-ahead-pris på 38,8 EUR/MWh för samma år) och den betydande ökningen av denna under perioden 2003–2015 (+ 550 %), har Frankrike kunnat anse det nödvändigt att införa nedsättningar av CSPE för de företag som var mest känsliga för denna avgiftsökning.

([48]) ”Providing a fair deal for consumers”.

(303) Kommissionen menar också att åtgärderna är lämpliga för att uppnå det mål av gemensamt intresse som eftersträvas. Kommissionen noterar i detta avseende att samtliga stödåtgärder har att göra med allmännyttiga eltjänster i Frankrike: Främjande av kraftvärme för att förbättra den franska elproduktionens energieffektivitet och dess inverkan på miljön, bekämpande av energifattigdomen genom inrättande av sociala elrabatter, säkerställande av tillgången till el till ett likvärdigt pris för de utomeuropeiska departementen, som inte alls har samma anslutning till elnätet och inte har en produktionspark som motsvarar den som finns tillgänglig på franska fastlandet. Det är i detta avseende logiskt för Frankrike att vilja säkerställa finansiering av de berörda åtgärderna genom en obligatorisk avgift på elförbrukningen i Frankrike.

Slutsats om förekomsten av mål av gemensamt intresse samt om åtgärdens lämplighet och nödvändighet

(304) På grundval av dessa uppgifter drar kommissionen slutsatsen att de nedsättningar av CSPE som syftat till att finansiera högeffektiv kraftvärme, avgiftsutjämningen och sociala rabatter kan anses bidra till målet av gemensamt intresse eftersom de kan betraktas som nödvändiga för att upprätthålla CSPE:s olika delar, och på så sätt säkerställa att dessa strategier får stöd.

(305) Kommissionen instämmer således i Frankrikes synpunkter, som beskrivs i skäl 99.1–99.3.

(306) Det bör dock understrykas att även om strävan efter energieffektivitetsmål, kampen mot energifattigdom och bevarandet av territoriell sammanhållning genom att hålla elavgifterna på samma nivå på franska fastlandet och i de utomeuropeiska departementen kan anses syfta till att uppnå mål av gemensamt intresse, så kan målet att förbättra eller bevara ett företags konkurrenskraft i allmänhet inte i sig anses vara ett sådant mål av gemensamt intresse som avses i artikel 107.3 c i EUF-fördraget.

(307) Kommissionen understryker att bedömningen av målen av gemensamt intresse inte kan utgöra ett allmänt och systematiskt erkännande av samtliga nedsättningar av skatter eller avgifter som elintensiva företag betalar.

(308) Förekomsten av ett mål av gemensamt intresse gällande en nedsättning av CSPE har bara erkänts i den mån denna nedsättning gör det möjligt att säkerställa en stabil finansiering av stödåtgärder som har ett mål av gemensamt intresse av relevans för unionens energipolitik.

(309) I detta avseende instämmer kommissionen inte i de synpunkter som lämnats av Alfi, som tas upp i skäl 67, av Uniden i skäl 71 och av Frankrike i skäl 100–102, som betraktar förebyggandet av risker för försämrad konkurrenskraft eller utlokalisering som ett mål av gemensamt intresse. Men en förbättring av vissa företags konkurrenskraft till skada för deras konkurrenter kan i sig inte ses som ett mål av gemensamt intresse i den meningen som avses i artikel 107.3 c i EUF-fördraget.

5.4.2.3 Stimulanseffekt, proportionalitet och frånvaro av en icke-motiverad snedvridning av konkurrensen

(310) Kommissionen noterar att om nedsättningarna av de tilläggsavgifter som är avsedda att finansiera högeffektiv kraftvärme, avgiftsutjämningen och de sociala rabatterna är alltför stora, eller beviljas alltför många sektorer eller mottagare, skulle den totala avgift som syftat till att finansiera dessa åtgärder också kunna hotas och allmänhetens stöd till dessa åtgärder skulle kunna äventyras. Parallellt kan de snedvridningar av konkurrensen och den inverkan på handeln, som orsakas av dessa nedsättningar, vara betydande.

(311) För att utvärdera om denna typ av nedsättningar är förenliga med den inre marknaden uppgav kommissionen i sina beslut gällande statligt stöd SA.42393 och SA.38635 att bestämmelserna i punkterna 185–187 i 2014 års riktlinjer utgör en relevant analysgrund för att fastställa vilka företag som är mest sårbara vid ett införande av höga avgifter på elförbrukningen och för att bestämma vilken stimulanseffekt stödet har. Detta tycks särskilt motiverat med tanke på att stödet till högeffektiv kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter finansieras genom CSPE och har mål av gemensamma intressen med koppling till energisektorn, liksom stödet till förnybar energi, och eftersom den andel av CSPE som anslagits till högeffektiv kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter läggs till den förnybara delen av CSPE. Samtliga delar av CSPE struktureras och tas ut på samma sätt, utan åtskillnad. Med tanke på att CSPE tas ut i proportion till den el som förbrukas påverkar den främst de företag för vilka energikostnaden utgör en betydande del av förädlingsvärdet och som har svårt att överföra dessa

kostnader på slutförbrukarna utan att förlora marknadsandelar, med tanke på exponeringen i förhållande till internationell handel inom de sektorer där de är verksamma. Det rör sig om företag som kan identifieras genom de specifika kriterierna i punkterna 185–187 i 2014 års riktlinjer.

(312) Kommissionen har även i sina beslut gällande statligt stöd SA.42393 och SA.38635 angett att den kan använda punkterna 188 och 189 i 2014 års riktlinjer som grund för utvärderingen av proportionaliteten hos nedsättningar av tilläggsavgifter som syftat till att finansiera högeffektiv kraftvärme, avgiftsutjämningen och sociala avgifter. Detta tycks lämpligt eftersom den högeffektiva kraftvärmen, avgiftsutjämningen och de sociala avgifterna har mål av gemensamma intressen som rör energi, liksom stödet till förnybar energi, som även detta finansieras genom CSPE, och eftersom de nedsättningar som beviljats och som syftat till att säkerställa att det finns finansiering till dessa stödåtgärder genom att begränsa avgiften för de företag som särskilt berörs av tilläggsavgifterna på energi samtidigt som man kräver ett tillräckligt bidrag från mottagarna. I detta sammanhang syftar kriterierna i punkterna 188 och 189 i 2014 års riktlinjer till att definiera denna balans.

(313) Kommissionen noterar i detta sammanhang att många av de stödberättigade mottagarna är elintensiva företag i enlighet med punkterna 185–187 i 2014 års riktlinjer och att ett visst antal mottagare bidrar med den minimiavgift som krävs, dvs. 15 % av avgiften.

5.4.2.4 Anpassningsplan

(314) För de mottagare som inte kan klassificeras som elintensiva företag i enlighet med punkterna 185–187 i 2014 års riktlinjer, och för dm som fastän de är elintensiva i enlighet med dessa punkter inte har betalat minst 15 % av CSPE, eller 0,5 % av förädlingsvärdet, enligt vad som är tillämpligt, har Frankrike lämnat in en anpassningsplan som gör det möjligt att uppnå en gradvis ökning av deras eget bidrag (se avsnitt 4.4) i syfte att uppnå 15 % (för elintensiva företag i enlighet med punkterna 185–187 i 2014 års riktlinjer) och 100 % (för icke elintensiva företag) senast den 1 januari 2019. Eftersom CSPE avskaffades den 1 januari 2016 kommer anpassningsplanen bara att sträcka sig fram till den 31 december 2015.

(315) Denna anpassningsplan utgör en samlad anpassning som omfattar samtliga nedsättningar av CSPE, som finansierar både förnybar energi, kraftvärme, avgiftsutjämningen och sociala rabatter, och vars förenlighet med den inre marknaden redan har utvärderats av kommissionen i avsnitt 5.4.1 och 5.4.2.

(316) Kommissionen anser att anpassningsplanen är motiverad av samma skäl som de som rör genomförandet av den förnybara delen av CSPE. Denna anpassningsplan undviker framför allt en alltför drastisk och abrupt ökning av den ekonomiska börda som ska åläggas de konsumenter som inte längre kan gynnas av nedsättningarna av CSPE i enlighet med proportionalitetskriterierna, som definieras i punkterna 185 och 189 i 2014 års riktlinjer, och som i detta avseende bidrar till att upprätthålla stödet till högeffektiv kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter, genom att upprätthålla acceptansen för stödet och en tryggad fortsatt finansiering av detta.

Startdatum för genomförande av anpassningsplanerna

(317) Kommissionen godkänner startdatumen för anpassningsplanerna:

(318) När det gäller högeffektiv kraftvärme anser kommissionen att anpassningsplanens utgångspunkt, som fastställts till 2011 för nedsättningarna av CSPE som syftat till att finansiera förnybar energi och kraftvärme, är motiverad. I själva verket godtog Europeiska rådet 2010 ett energieffektivitetsmål på 20 % fram till 2020. Under 2010 och 2011 antog man på EU-nivå flera handlingsplaner och meddelanden ([49]) om energieffektivitetens betydelse och behovet av att stärka insatserna i detta avseende vad gällde elproduktionen, även genom att finansiera dessa med skatter, för att öka energieffektiviteten. Eftersom den antogs samtidigt som energieffektivitetsdirektivet, som uppmanar medlemsstaterna att öka sina stödåtgärder och som bidrog till att höja kostnaderna för finansieringen av dessa avgifter, är det motiverat att använda en plan som utgår från 2011.

([49]) Se Europeiska rådets slutsatser av den 17 juni 2010, som bekräftar att energieffektivitetsmålet är ett av målen i en ny strategi för sysselsättning och hållbar tillväxt för alla.

(319) Kommissionen anser dessutom att mot bakgrund av det begränsade genomförandet av dessa åtgärder innan 2011 (innan målet på 20 % infördes), kan det anses att de nedsättningsbelopp som beviljats innan dessa referensår inte överensstämmer med kriterierna i artikel 107.1 i EUF-fördraget, utan omfattas av artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 994/98 ([50]) som var tillämplig vid den tidpunkten (stöd av mindre betydelse), alternativt att de överensstämmer med artikel 107.3 b i EUF-fördraget med tanke på att dessa nedsättningar som beviljades mellan december 2008 och december 2010 omfattas av tillämpningsområdet för den tillfälliga gemenskapsramen för statliga stödåtgärder för att främja tillgången till finansiering i den aktuella finansiella och ekonomiska krisen (i synnerhet avsnitt 4.2.2 i denna) ([51]) liksom av kommissionens beslut N7/2009 ([52]).

(320) När det gäller övriga delar som finansierats av CSPE anser kommissionen att utgångspunkten för anpassningsplanen, som fastställts till 2004, för nedsättningar av CSPE som syftat till att finansiera avgiftsutjämning och sociala rabatter, även denna är motiverad. Detta har sin grund i den preskriptionstid på tio år som är tillämplig i detta fall enligt artikel 17 i förordning (EU) 1589/2015.

(321) För de mottagare som klassificeras som elintensiva företag i enlighet med punkterna 185–187 i 2014 års riktlinjer har Frankrike bevisat att vissa mottagare betalat minst 15 % av CSPE, 4 % eller 0,5 % av förädlingsvärdet. För de mottagare som betalar ett belopp som understiger dessa gränsvärden har Frankrike föreslagit att man ska genomföra en anpassningsplan som gradvis anpassar deras bidrag mot det erfordrade minimibeloppet (se avsnitt 4.4), på så sätt att de på det teoretiska datumet den 1 januari 2019 ska betala minst 15 % av CSPE eller 0,5/4 % av förädlingsvärdet efter vad som är tillämpligt.

(322) På grundval av de uppgifter som lagts fram, i synnerhet åtagandet om att genomföra en anpassningsplan, konstaterar kommissionen att Frankrike har visat att nedsättningarna av de CSPE-avgifter som syftat till att finansiera högeffektiv kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter är nödvändiga, lämpliga, har en stimulanseffekt och inte snedvrider konkurrensen på ett otillbörligt sätt, och att de således är förenliga med artikel 107.3 c i EUF-fördraget, i den mån de inte överskrider de nedsättningar som avses i anpassningsplanen.

(323) Kommissionen tillägger att i alla andra fall ska företaget betala 100 % av avgiften fram per den 1 januari 2019. De nedsättningar av CSPE som beviljats i dessa övriga fall bör alltså återkrävas. I detta avseende godkänner kommissionen den ståndpunkt som Frankrike framför och som tas upp i skäl 122 och 124.

(324) Följaktligen godkänner kommissionen villkoren för tillämpning av anpassningsplanen enligt beskrivningen i skäl 117–124, liksom i avsnitt 4.4.5–4.4.8.

5.4.2.5 CSPE-nedsättningarnas förenlighet med den inre marknaden när det gäller den del av CSPE som anslagits till andra mål än utvecklingen av förnybar energi, högeffektiv kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter

(325) Kommissionen anser att Frankrike inte har visat att övriga delar av CSPE som finansierar stödåtgärder har ett mål av gemensamt intresse, eller att nedsättningarna av avgiften skulle vara nödvändiga för att uppnå dessa mål och att de skulle vara proportionerliga enligt vad som krävs för att uppnå det eftersträvade målet.

(326) När det rör sig om den del av CSPE som syftat till att finansiera stödet till produktionen av energi från förbränning av icke biologiskt nedbrytbart avfall utan användning av högeffektiv kraftvärme, påpekar kommissionen att den i regel godkänner stöd till elproduktion från förbränning av avfall endast när avfallet är biologiskt nedbrytbart och när man använder sig av högeffektiv kraftvärme. Produktionen av el från förbränning av fossilt avfall behöver i regel inget stöd för att vara lönsam och kan vålla problem för avfallshierarkin. Att uppmuntra förbränning i elproduktionssyfte av fossilt avfall leder i synnerhet till koldioxidutsläpp och riskerar att minska viljan att återvinna eller återanvända det avsedda avfallet. Dessutom riskerar detta att minska viljan att använda värmen direkt snarare än att omvandla den till el, trots att det ur miljösynpunkt är bättre att använda värmen då denna har en högre energiverkningsgrad. Frankrike har inte visat att stödet till produktionen av el från förbränning av fossilt avfall (och annat icke biologiskt nedbrytbart avfall) inte innehöll något incitament till att kringgå avfallshierarkin och i synnerhet till att återvinna avfallet. Frankrike har hur som helst inte lyckats visa att åtgärderna för finansieringsstöd genom CSPE krävdes för att uppmuntra de företag som förbränner fossilt avfall att producera el med hänsyn tagen till marknadsvillkoren.

([50]) Rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd (EGT L 142, 14.5.1998, s. 1).
([51]) EUT C 83, 7.4.2009, s. 1.
([52]) EUT C 91, 21.4.2009, s. 1.

(327) Landet medgav därtill i sitt meddelande av den 23 november 2017 att den del av CSPE som anslagits till finansieringen av förbränningsanläggningar som använder icke biologiskt nedbrytbara resurser inte kunde bli föremål för nedsättningar.

(328) För det andra har Frankrike inte bevisat att det stöd som finansierats genom CSPE och som är avsett för tekniskt avancerade anläggningar krävdes för att säkerställa försörjningstryggheten, mot bakgrund av samtliga åtgärder som redan vidtagits av Frankrike för att säkerställa försörjningstryggheten och de marknadsvillkor som rådde mellan 2003 och 2015. För övrigt har Frankrike inte visat att stödets hypotetiska positiva inverkan på den tekniskt avancerade produktionsutrustningen väger upp för den snedvridande effekt på konkurrensen som stöd till denna produktionsutrustning har (särskilt i fråga om dieselgeneratorer som byggdes på 90-talet). Frankrike har dessutom slagit fast att den del av CSPE som avsatts för detta mål bör betalas helt, vilket kommissionen bekräftar.

(329) Slutligen har inte Frankrike i tillräckligt hög grad lyckats visa att nedsättningarna av CSPE, gällande den del av CSPE som anslagits till åtgärder för att främja självständig produktion av en tilläggsnytta för den allmännyttiga eltjänsten, som nämns i skäl 11.3, har ett mål av allmänt intresse. Rent allmänt har det avsedda målet inte fastställts helt. Behovet av stöd har inte heller fastställts och det är i ännu mindre grad tydligt att de hypotetiska positiva effekterna av dessa stödåtgärder väger upp för deras negativa inverkan på konkurrensen. Som ett resultat har lämpligheten och nödvändigheten med avseende på de nedsättningar som rör denna del av CSPE inte heller fastställts. Frankrike bekräftade i sitt meddelande av den 23 november 2017 att den CSPE som avsatts för detta mål bör betalas helt, vilket kommissionen bekräftar.

(330) Kommissionen bekräftar således den analys som Frankrike föreslagit och som beskrivs i skäl 124.

5.4.2.6 Öppenhet

(331) Medlemsstaterna ska i enlighet med avsnitt 3.2.7 i 2014 års riktlinjer, från och med den 1 juli 2016, offentliggöra viss information om stödmottagare. Eftersom åtgärderna upphörde den 1 januari 2016 är avsnitt 3.2.7 i 2014 års riktlinjer är inte tillämpligt.

5.4.2.7 Slutsats om åtgärdens förenlighet med den inre marknaden

(332) För det första drar kommissionen slutsatsen att den del av CSPE som syftat till att finansiera olika mål som inte rör förnybar energi inklusive förbränning av icke biologiskt nedbrytbart avfall, kraftvärme inklusive förbränning av icke biologiskt nedbrytbart avfall som används inom högeffektiv kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter, ska betalas till fullo och inte kan omfattas av nedsättningar. I förekommande fall bör den återkrävas.

(333) På grundval av uppgifterna i skälen 251–274, som både gäller åtgärderna och den föreslagna anpassningsplanen, slår kommissionen för det andra fast att Frankrike tillräckligt tydligt har visat att en del av nedsättningarna av CSPE är nödvändiga, lämpliga och har en stimulanseffekt, inte snedvrider konkurrensen och att de på så sätt är förenliga med artikel 107.3 c i EUF-fördraget.

(334) Däremot slår kommissionen fast att alla stödbelopp som överstiger de nivåer som tillåts i anpassningsplanen betraktas som oförenliga och ska återbetalas av dem som gynnats av åtgärden. Kommissionen godkänner i detta avseende anpassningsplanens genomförandevillkor, såsom Frankrike definierat dem, i avsnitt 4.4 i detta beslut.

5.4.3 *Tillämpning av gränsvärdena för stöd av mindre betydelse*

(335) Kommissionen menar att Frankrike, såsom framgår av skäl 135, har framhållit sin avsikt att tillämpa gränsvärdena för de stöd av mindre betydelse som avses i förordning 2016/1046 ([53]), när stödbeloppet underskrider 200 000 euro under tre på varandra följande år, för varje nedsättning.

(336) Kommissionen förtydligar att samtliga bestämmelser i förordning 2016/1046 måste följas om gränsvärdena ska anses tillämpliga.

([53]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1046 av den 28 juni 2016 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av viss molybdentråd med ursprung i Folkrepubliken Kina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 (EUT L 170, 29.6.2016, s. 19)

5.4.4 *Allmän slutsats*

(337) Såsom framgår av avsnitt 5.4.1 och 5.4.2, på grundval av de uppgifter som presenteras i skäl 252–334, som både rör åtgärderna och den föreslagna anpassningsplanen, slår kommissionen fast att Frankrike i tillräckligt hög grad har visat att en del av nedsättningarna av CSPE har ett mål av gemensamt intresse, är nödvändiga, lämpliga, har en stimulanseffekt, är proportionerliga och inte snedvrider konkurrensen på ett sätt som strider mot det gemensamma intresset och är på så sätt förenliga med artikel 107.3 c i EUF-fördraget.

(338) Däremot har Frankrike inte bevisat att de stöd som överstiger de stödbelopp som tillåts i anpassningsplanen har ett mål av gemensamt intresse, är nödvändiga, lämpliga, har en stimulanseffekt, är proportionerliga och inte snedvrider konkurrensen i en utsträckning som strider mot det gemensamma intresset. Dessa stöd uppfyller alltså inte kraven i artikel 107.3 c i EUF-fördraget. Detsamma gäller de nedsättningar av CSPE som beviljats gällande den del av CSPE som anslagits till andra stödåtgärder än stödet till förnybar energi, högeffektiv kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter.

(339) Dessutom godkänner kommissionen villkoren för genomförande av den anpassningsplan som beskrivs av Frankrike i avsnitt 4.4 och preciseras i skälen 329 and 334.

6. **FÖRENLIGHET MED ARTIKLARNA 30 OCH 110 I EUF-FÖRDRAGET**

(340) Enligt fast rättspraxis från domstolen omfattas avgifter inte av tillämpningsområdet för EUF-fördragets bestämmelser om statligt stöd, såvida de inte finansierar en stödåtgärd och därför utgör en del av åtgärden ([54]).

(341) Dessutom preciseras det i punkt 29 i 2014 års riktlinjer att om en statlig stödåtgärd eller de villkor som är förbundna med den (t.ex. finansieringsmetoden när denna utgör en integrerad del av stödåtgärden) medför en icke särskiljbar överträdelse av unionslagstiftningen, närmare bestämt artiklarna 30 och 110 i EUF-fördraget, kan stödet inte förklaras vara förenligt med den inre marknaden.

(342) Kommissionen kontrollerar om CSPE bör betraktas som en integrerad del av stödet, och om den följaktligen borde granska huruvida CSPE överensstämmer med exempelvis artiklarna 30 och 110 i EUF-fördraget.

(343) I rättspraxis anges att för att en avgift ska kunna anses utgöra en integrerad del av en stödåtgärd bör det finnas en bindande koppling mellan tilläggsavgiften och stödet, det vill säga de stödåtgärder som finansierats, i enlighet med relevant nationell lagstiftning. Den tilläggsavgift som betalats måste användas för att finansiera dessa stödåtgärder och ha direkta följder för deras betydelse och, som en konsekvens, för bedömningen av detta stöds förenlighet med den inre marknaden ([55]).

(344) Kommissionen ansåg av två skäl att så inte är fallet i detta ärende.

(345) Å ena sidan är CSPE ett obligatoriskt bidrag som är avsett att finansiera stödet till förnybar energi, högeffektiv kraftvärme och andra strategier. Denna elavgift har inte inrättats för att finansiera de befrielser som granskas i detta beslut.

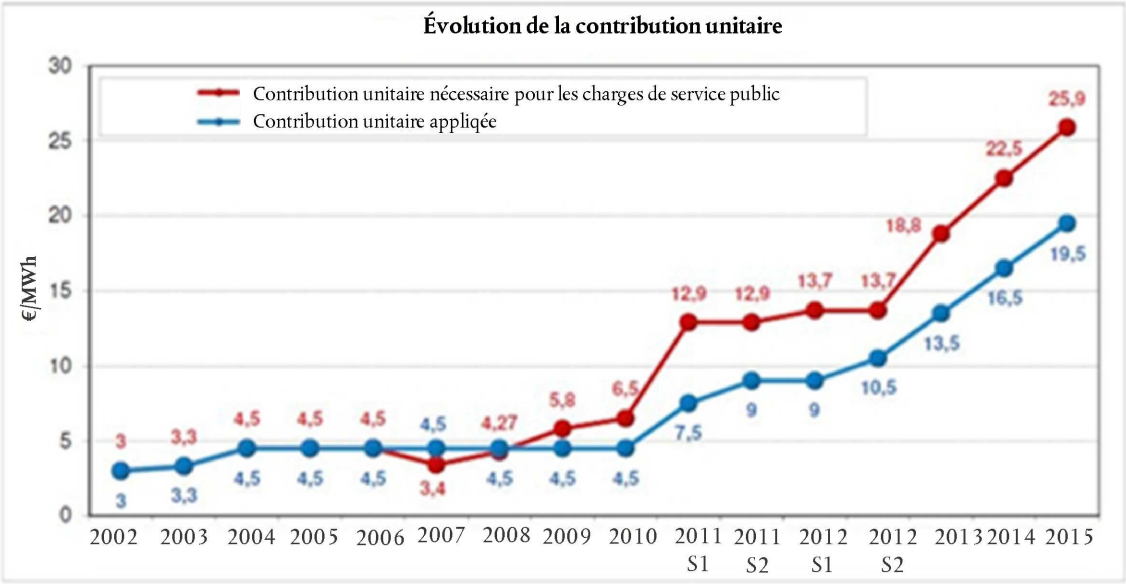
(346) Det följer av domstolens rättspraxis att ett bidrag som syftat till att finansiera en stödåtgärd inte utgör en integrerad del av denna åtgärd om finansieringen av denna åtgärd inte beror på intäkterna från det obligatoriska bidraget. När ett budgetbidrag används, och dessutom ett obligatoriskt bidrag, för att komplettera finansieringen av ett stöd utgör detta bidrag inte en integrerad del av stödet ([56]).

([54]) Dom av den 13 januari 2005, Streekgewest, C-174/02, EU:C:2005:10, punkt 25; den 13 januari 2005, Pape, C 175/02, ECLI:EU:C:2005:11, punkt 14, och av den 27 oktober 2005, Distribution Casino France m.fl., C 266/04–C 270/04, C 276/04 och C 321/04–C 325/04, ECLI:EU:C:2005:657, punkt 34.

([55]) Se domarna i målen Streetkgewest, punkt 26, och av den 27 oktober 2005, Casino France m.fl, C-266/04–C-270/04, C-276/04 och C-321/04, REG P I-9481, punkt 40, Air Liquide Industries Belgium SA mot Ville de Seraing (C-393/04), ECLI:EU:C:2005:657, och Province de Liège (C-41/05), ECLI:EU:C:2006:403.

([56]) DTS C-449/14 s. 68–72, ECLI:EU:C:2016:848.

(347) Kommissionen konstaterar att det i det aktuella fallet inte finns någon bindande koppling mellan CSPE och stödsystemet. Det finns visserligen en koppling mellan CSPE och finansieringen av stödsystemet, men kommissionen anser inte att det finns någon bindande korrelation mellan avgiften och stödbeloppet. Man kan nämligen inte påstå att intäkterna från CSPE har en direkt påverkan på detta stödsystems omfattning. I diagrammet nedan framgår frånvaron av en bindande koppling och visar att det enhetsbelopp som tillämpats, från och med 2007, inte täcker den faktiska kostnaden för åtgärderna:

Källa: Commission de régulation de l'énergie.

(348) Skillnaden har finansierats av EDF direkt. Varje år har CRE (Commission de Régulation de l'Energie) fastställt det bidragsbelopp som är nödvändigt för att täcka den verkliga kostnaden för de strategier som förväntas finansieras med dessa.

(349) Ur teknisk synvinkel tas CSPE dessutom upp av EDF, som ska finansiera de strategier som i teorin bör täckas av CSPE. Skillnaden mellan den CSPE som tas upp och de belopp som EDF betalat ut uppgår till mer än 5,3 miljarder euro. Denna skillnad presenteras på följande sätt (per år och per strategi):

Skillnaden mellan den CSPE som tagits ut av EDF och den faktiska kostnaden för de strategier som finansierats

	Förnybar energi	Förbrän-ning	Kraftvärme	Avgiftsutjä mningen	Sociala rabatter	Tekniskt avancerad produktion	Annat	Totalt
2003	26	6	138	66	0	4	3	243
2004	5	1	17	10	0	1	0	34
2005	(22)	(4)	(98)	(60)	(12)	(5)	(3)	(204)
2006	(3)	(1)	(38)	(22)	(2)	(1)	(1)	(68)
2007	1	6	(70)	(115)	1	(4)	(1)	(182)
2008	(5)	1	(19)	(39)	(2)	(2)	(1)	(67)
2009	128	3	219	341	18	10	5	724

	Förnybar energi	Förbränning	Kraftvärme	Avgiftsutjämningen	Sociala rabatter	Tekniskt avancerad produktion	Annat	Totalt
2010	119	(6)	223	197	17	7	5	562
2011	578	17	368	360	15	6	9	1 353
2012	514	2	221	317	21	3	3	1 081
2013	381	5	118	209	19	2	1	735
2014	708	7	117	322	54	2	1	1 211
2015	(19)	0	(3)	(8)	(1)	0	0	(31)
	2 411	37	1 193	1 578	128	23	21	5 391

Källa: Meddelande från de franska myndigheterna till kommissionens avdelningar – den 20 december 2016.

(350) EDF:s underskott har därefter återbetalats med statliga medel (se artikel 5 i lag nr 2015–1786 om den ändrade budgetförordningen för 2015 gällande det särskilda anslagskontots sammansättning).

(351) Eftersom det saknas en bindande koppling mellan CSPE och de åtgärder som får stöd, behöver CSPE:s överensstämmelse med artiklarna 30 och 110 i EUF-fördraget inte utvärderas.

7. ÅTERKRAV AV STÖDET

(352) På grundval av EUF-fördraget och domstolens fasta rättspraxis har kommissionen när den anser att stödet är oförenligt med den inre marknaden rätt att besluta att den berörda staten måste upphöra med eller ändra sitt stöd ([57]). Domstolen har också konsekvent framhållit att syftet med att ålägga den berörda staten att upphäva stöd som kommissionen har betraktat som oförenligt med den inre marknaden är att återställa den situation som rådde innan stödet beviljades ([58]).

(353) I detta sammanhang har domstolen fastställt att målet har uppnåtts så snart stödmottagaren har återbetalat de belopp som har beviljats genom oförenligt stöd. Genom återbetalningen förlorar stödmottagaren de fördelar denne åtnjöt på marknaden i förhållande till sina konkurrenter och den situation som förelåg före utbetalningen av stödet är återställd ([59]).

(354) I samma anda anges följande i artikel 16.1 i förordning (EU) 2015/1589: ”Vid negativa beslut i fall av olagligt stöd ska kommissionen besluta att den berörda medlemsstaten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren …”

(355) Med tanke på att åtgärderna i fråga har vidtagits i strid med artikel 108 i EUF-fördraget utgör de olagliga stöd. De är dessutom oförenliga och bör därför återbetalas för att återställa den situation som rådde på marknaden innan de beviljades. Återkravet bör omfatta perioden från och med den tidpunkt då fördelen beviljades mottagaren, dvs. från och med den tidpunkt då stödet gjordes tillgängligt för mottagaren, fram till dess att det återbetalats helt, och de belopp som ska återbetalas ska påföras ränta till dess att de är fullständigt återbetalda.

([57]) Se mål C-70/72, kommissionen mot Tyskland [1973] REG 813, skäl 13, ECLI:EU:C:1973:87.
([58]) Se de förenade målen C-278/92, C-279/92 och C-280/92, Spanien mot kommissionen [1994] REG I-4103, skäl 75, ECLI:EU:C:1994:325.
([59]) Se mål C-75/97, Belgien mot kommissionen [1999], REG I-030671, skäl 64 och 65, ECLI:EU:C:1999:311.

(356) Följaktligen bör det stöd som Frankrike beviljat bli föremål för återkrav i den utsträckning som är oförenlig med den inre marknaden. Återbetalningen bör endast avse de nedsättningar av CSPE som beviljats mellan 2004 och 2015, gällande nedsättningar av CSPE som finansierar avgiftsutjämningen och sociala rabatter, och mellan 2011 och 2015 gällande nedsättningar av CSPE som syftat till att finansiera elproduktion från förnybara energikällor och högeffektiv kraftvärme.

(357) Det belopp som ska återkrävas ska beräknas för varje år och för varje mottagare. Det ska för varje år som berörs begränsas till skillnaden mellan det förenliga beloppet för detta år och det CSPE-belopp som faktiskt betalats. Det förenliga CSPE-beloppet fastställs– när det rör sig om den del av CSPE som syftat till att finansiera stödet till förnybar energi, högeffektiv kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter – i enlighet med anpassningsplanen. När det rör sig om den del av CSPE som finansierat andra mål än stödet till förnybar energi, högeffektiv kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter, uppgår det CSPE-belopp som ska betalas till en nivå som motsvarar hela avgiften för den del av CSPE som anslagits för dessa andra mål.

(358) För varje mottagare, för varje år och för varje strategi beräknas två belopp: Det CSPE-belopp som betalats, liksom det lägsta CSPE-belopp som ska betalas på grundval av anpassningsplanen utöver hela den CSPE som syftat till att finansiera andra mål än stödet till förnybar energi, högeffektiv kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter.

7.1 **Beräkning av de CSPE-belopp som faktiskt betalats**

(359) Det CSPE-belopp som faktiskt betalats av mottagarna under ett visst år framgår av den information som samlats in av de franska myndigheterna. Dessa belopp har sin grund i tillämpningen av de olika nedsättningarna av CSPE. Frankrike har dock meddelat att man fortfarande inte har tillgång till all nödvändig information och nämnt att uppgifterna från 2003 till 2010 inte finns tillgängliga i elektroniskt format. En exakt beräkning av det belopp som ska återbetalas på grundval av pappershandlingar måste alltså fortfarande utföras.

(360) Vad gäller de aktörer som gynnats av begränsningen av CSPE till 0,5 % av förädlingsvärde, uppgår den CSPE som faktiskt betalats till en nivå som motsvarar minimibeloppet mellan den CSPE som teoretiskt fastställts i anpassningsplanen och 0,5 % av förädlingsvärdet. Om förädlingsvärdet är negativt ska det CSPE-belopp som anses ha betalats vara noll. Detta belopp fördelas sedan per strategi enligt tabellen i skäl 133.

(361) Vad gäller mottagarna av begränsningen per anläggning uppgår den CSPE som faktiskt betalats till en nivå som motsvarar minimibeloppet mellan den CSPE som teoretiskt fastställts i anpassningsplanen och beloppet för begränsningen per anläggning under det berörda året. Detta belopp fördelas även det per strategi enligt den tabell som Frankrike lagt fram, som visas i skäl 133.

(362) Beträffande de aktörer som gynnats av avgiftsfriheten för egen förbrukning motsvarar den CSPE som faktiskt betalats skillnaden mellan den sammanlagda förbrukningen och den förbrukning som befriats, som multipliceras med den årliga enhetsnivån för CSPE enligt skäl 133.

(363) För varje anläggning som gynnats av begränsningen per anläggning fastställs det om anläggningen tillhör ett företag som dessutom gynnas av begränsningen till 0,5 % av förädlingsvärdet. För varje anläggning som gynnats av avgiftsfriheten för egen förbrukning fastställs det om anläggningen tillhör ett företag som gynnas av begränsningen till 0,5 % av förädlingsvärdet utöver begränsningen per anläggning.

(364) Om en anläggning, som omfattats av begränsningen per anläggning eller avgiftsfriheten för egen förbrukning tillhör ett företag som gynnats av begränsningen till 0,5 % av förädlingsvärdet beaktas bara begränsningen utifrån förädlingsvärdet för att inte räkna den beviljade fördelen två gånger. Om företaget faktiskt gynnats av begränsningen till 0,5 % av förädlingsvärdet, som blir känd året efter, består i själva verket den återbetalning som utförs i efterhand av skillnaden mellan den CSPE som betalats och 0,5 % av företagets förädlingsvärdet.

(365) Om en anläggning som gynnas av begränsningen per anläggning och avgiftsfriheten för egen förbrukning, men inte tillhör ett företag som gynnats av begränsningen av förädlingsvärdet, beaktas bara begränsningen per anläggning.

7.2 **Beräkning av CSPE-belopp som ska betalas i enlighet med reglerna för statligt stöd och anpassningsplanerna**

7.2.1 *CSPE som ska betalas och som inte är föremål för anpassningsplanen*

(366) Kommissionen anser för det första att den CSPE som mottagarna helt ska betala och som inte omfattas av anpassningsplanen rör den del av CSPE som syftat till att finansiera förbränningen av icke biologiskt nedbrytbart avfall eller som inte anslagits till högeffektiv kraftvärme, stödet till tekniskt avancerade anläggningar och stödet till olika åtgärder såsom finansieringen av avtal om garanterad effekt, som anges i skäl 11.1–11.3 samt skäl 325–330. Den CSPE som redan betalats av mottagarna kan först och främst anslås finansieringen av de andra strategierna för genomförande av anpassningsplanen och fastställandet av det stödbelopp som ska återbetalas.

7.2.2 *Startdatum för genomförande av anpassningsplanerna*

(367) Kommissionen godkänner det datum då de anpassningsplaner som anges i skäl 275 och 318–321 ska börja genomföras för den del av CSPE som syftat till att finansiera förnybar energi och högeffektiv kraftvärme, och för den del av CSPE som syftat till att finansiera avgiftsutjämning och sociala rabatter.

7.2.3 *Beräkning av de CSPE-belopp som ska betalas och dessas ökningstakt*

(368) Kommissionen godkänner beräkningsmetoden för de belopp som ska betalas för de olika delarna av CSPE som omfattas av en anpassningsplan och som beskrivs i skäl 265–274 för den del av CSPE som är avsedd för finansieringen av förnybar energi, i skäl 316–317, och för den del av CSPE som anslagits till finansieringen av högeffektiv kraftvärme, sociala rabatter och avgiftsutjämningen.

(369) Kommissionen godkänner principen och beräkningsmetoden för den gradvisa ökningen av de CSPE-belopp som ska betalas, som beskrivs i skäl 140, genom att utgå från en statistiklag.

(370) Kommissionen godkänner beräkningsmetoden för den CSPE som ska betalas för en viss stödmottagare och ett visst år genom följande formel: *Belopp som ska betalas per år per strategi som finansieras = betalt belopp + (belopp som ska betalas – betalt belopp)* × [(e^n)-1]/[(e^N)-1] där n: det aktuella årets nummer i anpassningsplanen (exempel: för en plan som inleds 2011 och ska slutföras 2019, under 2011 n = 0, under 2012 n = 1, …, under 2019 n = 8) och N: antal år som planen gäller (exempel: för samma exempel som ovan, N = 8).

(371) Kommissionen godkänner även metoden för beaktande av gränsvärdena för stöd av mindre betydelse som tas upp i skäl 135.

7.3 **Beräkning av de belopp som ska återkrävas**

(372) Beräkningen av de belopp som ska återkrävas för varje mottagare motsvarar i) skillnaden mellan de CSPE-belopp som ska betalas i enlighet med reglerna för statligt stöd och ii) de CSPE-belopp som mottagarna faktiskt erlagt.

(373) I detta avseende godkänner kommissionen metoden för beräkning av de belopp som ska återkrävas och som beskrivs av Frankrike i skäl 145–148.

8. **SLUTSATS**

(374) Kommissionen konstaterar att Frankrike olagligen har genomfört begränsningarna av CSPE i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De befrielser från CSPE som Frankrike beviljat till förmån för egenförbrukare av el, som ett led i genomförandet av lag nr 2003–8 av den 3 januari 2003 om gas- och elmarknaderna och om allmännyttiga energitjänster (lag nr 2003–8), utgör inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, då den el som befriats från CSPE har förbrukats för att producera el.

Artikel 2

De befrielser från CSPE som Frankrike beviljat till förmån för egenförbrukare av el som själva producerar el från förnybara energikällor, som ett led i genomförandet av lag nr 2003–8, utgör inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, när det gäller den del av CSPE som finansierat elproduktion från förnybara energikällor.

Artikel 3

De befrielser från CSPE som Frankrike beviljat till förmån för egenförbrukare av el som själva producerar el genom högeffektiv kraftvärme, som ett led i genomförandet av lag nr 2003–8, utgör inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, när det gäller den del av CSPE som finansierat högeffektiv kraftvärme.

Artikel 4

De befrielser från CSPE som Frankrike beviljat i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget till förmån för egenförbrukare av el, som ett led i genomförandet av lag nr 2003–8, utgör statligt stöd som är förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 c i EUF-fördraget, i de fall som inte avses i artiklarna 1, 2 och 3 i detta beslut i den mån som dessa har anslagits till finansiering av stödet till förnybar energi, högeffektiv kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter och i den mån de inte överskridit de nedsättningar av CSPE som godkänns i anpassningsplanen.

Artikel 5

De åtgärder som Frankrike vidtagit i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget i form av begränsningar av CSPE per anläggning och gällande förädlingsvärdet, till förmån för elförbrukare, som en följd av genomförandet av lag nr 2003–8, utgör statligt stöd som är förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 c i EUF-fördraget, i den mån som dessa anslagits till finansiering av stödet till förnybar energi, högeffektiv kraftvärme, avgiftsutjämning och sociala rabatter och i den mån de inte överskridit de nedsättningar av CSPE som godkänns i anpassningsplanen.

Artikel 6

Kommissionen godtar de anpassningsplaner som Frankrike anmält. Frankrike ska informera kommissionen om genomförande av dessa planer enligt villkoren i artiklarna 10 och 11 och de tidsfrister som anges i artikel 12.

Artikel 7

De befrielser från CSPE som beviljats av Frankrike i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget till förmån för egenförbrukare av el, som ett led i genomförandet av lag nr 2003–8 av den 3 januari 2003 om gas- och elmarknaderna och om allmännyttiga energitjänster (lag nr 2003–8), och de åtgärder som Frankrike genomfört i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget i form av begränsningar av CSPE per anläggning och gällande förädlingsvärdet, som inte omfattas av artiklarna 1–5 i detta beslut, utgör oförenligt stöd. Frankrike ska återkräva det olagliga och oförenliga stödet från mottagarna.

Artikel 8

De enskilda stöd som beviljats enligt den stödordning som avses i artikel 7 utgör inte statligt stöd, om stödet vid den tidpunkt då det beviljades uppfyllde de villkor som föreskrivs i den förordning som antagits enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 994/98, vilken var tillämplig vid den tidpunkt då stödet beviljades.

Artikel 9

Samtliga enskilda stöd som har beviljats enligt den stödordning som avses i artikel 7, och som vid tidpunkten för beviljandet uppfyllde villkoren i en förordning som antagits enligt artikel 1 i förordning (EG) nr 994/98 eller i någon annan godkänd stödordning, är förenliga med den inre marknaden upp till den högsta tillåtna stödnivån för stödet i fråga.

Artikel 10

1. Beloppen ska återkrävas inklusive upplupna räntor från och med den dag stödet betalades ut till dess att det faktiskt återbetalats.

2. Räntan ska beräknas som sammansatt ränta enligt kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 ([60]).

3. Frankrike ska upphöra med alla utbetalningar av utestående stöd enligt den stödordning som avses i artikel 7, med verkan från den dag då detta beslut antas.

Artikel 11

1. Det beviljade stödet ska återkrävas omedelbart och faktiskt.

2. Frankrike ska se till att detta beslut verkställs inom fyra månader från den dag då det delges.

Artikel 12

1. Frankrike ska inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om följande:

— Den slutgiltiga förteckningen över mottagarna av det stöd som beviljats inom ramen för den ordning som avses i artiklarna 4, 5 och 7.

— Det totala stöd som erhållits inom ramen för den ordning som avses i artiklarna 4, 5 och 7.

— Det totala stödbelopp som var och en av mottagarna får ta emot genom anpassningsplanen.

— De CSPE-belopp som var och en av mottagarna har erhållit och som inte är stöd enligt artiklarna 1–3.

— Det totalbelopp som ska återkrävas från var och en av mottagarna inom ramen för den ordning som avses i artikel 7.

— Det totala slutgiltiga återkravsbelopp (kapital och räntor) som ska återbetalas av varje mottagare.

— En utförlig beskrivning av de åtgärder som planeras för att följa detta beslut.

2. Återkravsförfarandet ska ha genomförts inom fyra månader från och med delgivningen av detta beslut. Inom denna tidsfrist ska Frankrike skicka kommissionen handlingar som visar att mottagarna har uppmanats att återbetala stödet och att de faktiskt har återbetalat det återkrävda stödet.

3. Frankrike ska hålla kommissionen underrättad om utvecklingen rörande de nationella åtgärder som har vidtagits för att genomföra detta beslut till dess att återbetalningen av det stöd som beviljats genom den ordning som avses i artikel 7 har slutförts helt. Frankrike ska, på kommissionens begäran, omedelbart överlämna alla uppgifter om de åtgärder som redan vidtagits och som planeras för att följa detta beslut. Frankrike ska också lämna detaljerade uppgifter om de stödbelopp och räntebelopp som redan har återkrävts från stödmottagarna.

Artikel 13

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 31 juli 2018.

På kommissionens vägnar

Margrethe VESTAGER

Ledamot av kommissionen

([60]) Kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EU) 2015/1589 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 140, 30.4.2004, s. 1).